

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

Bir Kıvılcım Bütün Bir Bozkırı Tutuşturur

YIL 2, SAYI 29 — ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR — 25 KURUŞ — 28 ŞUBAT 1971

Amerikancı iktidar halkımızın mücadeleyle kazandığı hakları yoketmek istiyor İşçiler, köylüler, aydınlar, gençler ve bütün halk üzerindeki sömürü ve zulüm, hayatı dayanılmaz hale getirdi

BICAK KEMİGE DAYANIYOR

Halkın talepleri derhal gerçekleşmelidir!

Birleşelim, mücadele edelim!

1. İşçileri patronların ve sarı sendikaların pençesinde ezmek amacını güden baskı kanun tasarıları geri alınsın!
2. Sendika hürriyetini tehdit eden her türlü baskıya son verilsin!
3. Grev ve toplu sözleşme haklarını ortadan kaldıran bütün baskılar dursun!
4. İş güvenliği sağlansın!
5. Hayat pahalılığı karşısında asgarî ücretler yeniden tesbit edilsin ve derhal uygulansın!
6. İşten atılanlar geri alınsın!

Polis ve Faşistler Hacettepe Üniversitesine saldırdı

Yaşasın Gençliğin Devrimci Mücadelesi

Amerikancı iktidar devrimci gençliğin mücadelesini durdurabilmek için, Siyasal Bilgiler Fakültesinden sonra, 19 Şubat'ta da Hacettepe Üniversitesine saldırdı.

Hacettepe Üniversitesinin satılmış yöneticilerinin, iktidarın aşağılık toplum polisinin ve faşist sürülerinin işbirliğiyle yürütülen harekatta, bir çok öğrenci yaralandı, 220 öğrenci göz altına alın...

Kürt halkı üzerindeki baskı ve zulüm şiddetlendi

Olaylar, gençlerin Hacettepe Üniversitesinde çalışan sağlık işçilerinin mücadelesini desteklemeleri üzerine başladı. Bundan korkan gerici üniversite yöneticileri binaları polise teslim etti. Polis binaları boşalttırdı. Sıra öğrenci yurtlarına gelince öğrenciler polisin isteğini reddettiler. Polis yurtlara saldırdı. Önce kız

(Devamı sayfa 8 de)

Zorbalar, zalimler, emperyalistler sürüsü halkımızı yıldıramayacak

Zorbalar, zalimler ve emperyalistler sürüsü halkımıza ve halkımızın öncüsü devrimci güçlere yeni saldırılar düzenliyorlar. Elbette yenilecek olanlar onlardır. Çünkü dünya halkları ve halkımız haklıdır. Sömürücü zalimler devrimci fırtına önünde silinip gideceklerdir.

7. Genel grev hakkı kanunla tanınsın!

8. Köylüler üzerindeki jandarma baskısına son verilsin!

9. Tefeciliği cezalandıran kanun hükümleri uygulansın! Banka kredileri orta halli ve yoksul köylülere dağıtısın!

10. Gecekondu yıkımına son verilsin!

11. Kürt halkı üzerindeki ırkçı - milliyetçi baskılar kalksın, komando zulmüne son verilsin!

12. Gençliğe yapılan saldırılara ve vahşete son verilsin!

(Devamı sayfa 3 de)

Kahrolsun halklara yapılan zulüm

Bütün halkımızı sömürüp ezen hâkim sınıfların kürt halkı üzerinde uyguladıkları özel zulüm politikası her geçen gün azgınlaşarak devam ediyor. Son iki yıl içinde iktidarın kürt halkı üzerinde giriştiği baskı ve zulüm dayanılmaz hale gelmiştir. Son aylarda özel olarak yetiştirilmiş komando birlikleri Doğuda köyleri basıyor, köylülere saldırıyor ve akla gelmedik işkenceler yapıyor.

Diğer taraftan hâkim sınıfların temsilcileri ağız birliği ederek demeçler veriyorlar. Demirel, Sunay, Tağmaç, Feyzioğlu, İnönü hep bir ağızdan «Kürt halkı yoktur.» diyorlar. Sömürü ve zulümden kurtulmak için Türk ve Kürt halkının birleşmesi, omuz omuza vermesi için mücadele edenlere «bölücüler, gafiller» diyorlar. Halkların kardeşliğini savunanları ezmekten söz ediyorlar.

İŞTE KÜRT HALKINA YAPILAN ZULÜM

Yalnız şu son iki yılda kürt halkına yapılan zulümlerden bırkaç örnek verelim. Ağustos 1969 da Tunceli'de polis halkın devrimci bir tiyatro eserini seyretmesini önledi. Halk bunu protesto etmek için karakola yürüdü. Polisler halka ateş açtı. Mehmet Doğan Kılan vurularak öldü.

Nisan 1970 de yapılan komando baskınlarında, Silvan ilçesinde özel işkence kampları kurula

(Devamı sayfa 3 de)

Midyat'ta Gerici Güruhun Hayasız Saldırısı

Mardin'in Midyat kasabasında aşağılık mütegallibe Talât Oğuz, Cumhuriyet savcısı ve komiser, halk üzerindeki faşist baskıları artırdılar. Önce devrimci lise Müdürü Kenan Bulut'u faşist bir köpeğe dövdürdüler. Sonra gericileri, köylü lise öğrencileri üzerine saldırttılar. Lise bir hafta askerî komandoların işgali altında kaldı. Nihayet müslüman bir kadınla evlenen hıristiyan bir vatandaşı savcı, Ester'deki makamına çağırdı. Bir yandan da irtica güruhu kışkırtıldı ve bir kısmı karakola saldırtıldı. Savcı «Nasıl olur da bir hıristiyan bir müslümanla evlenir. Din elden gidiyor» diyerek tahriklerde bulundu. Karakolu basan güruh hıristiyan çocuğu komalık edene kadar dövdükten sonra kızı alıp kaçırdılar. Aynı günün gecesi bu güruh kendilerine suç ortaklığı yapmayan kaymakamın evini basıp kurşun yağmuruna tuttular. Tüm bu olaylara karşılık komandolar, Ester'de değil Midyat'ta sıkı güvenlik tedbirleri alıp gövde gösterisi yaptılar. Midyat'taki devrimciler komando baskısından dolayı şu bildiriyi yazdılar:

Halkımıza,

Amerikan emperyalizmi ve yerli ortakları halkımızın demokratik kurtuluş mücadelesini kanla ateşle boğmaya çalışıyorlar. Yıllardan beri devam eden komando zulmüne, onların suç ortağı olan aşağılık nüfuz mütegallibesi zulmüne ve din mütegallibesinin temsil ettiği irticaya karşı başkaldıralım!

Kürt halkı üzerinde komando zulmü gittikçe artmaktadır. Ağa baskısı dayanılmaz bir hal almıştır. Bunlar her zaman dini kendi çıkarlarını koruyan güçlü bir silâh olarak kullanmaktadırlar. Her gün halka yeni bir saldırı yapılıyor.

Dün meydana gelen olayları hepiniz biliyorsunuz. Bir hıristiyan vatandaş müslüman bir kızla evlenmiş diye gericiler a-

(Devamı sayfa 3 de)

ADANA'DA DEVRİMCİ KURULUŞLAR POLİS TARAFINDAN BASILDI

İşçilerin işten atılmalarına ve faşist baskı kanunlarına karşı Adana Fikir Kulübünün yayınladığı bildiriye polis el koymuştur. Polis bu bildiriyi bahane ederek devrimci kuruluşlara ve

(Devamı sayfa 3 de)

Bal tutan parmağını yalar

AP iktidarı karar verdi: Cevdet Sunay yurt dışından ne getirirse getirsin gümrük ödemeyecek. Bildiğimiz gibi Sunay geçenlerde, bütün partileri halkın mücadelesine karşı birleştirmek için büyük çabalar harcadı. Sonra da vargücü ile AP'ye arka verdi. Şimdi de Amerikancılarla omuz omuza halkımızı ezmek için ter akıtıyor. Bu kadar işe bu kadarcık bahşiş az bile.

Cumhuriyet Senetosunda bir senatör, Cevdet Sunay'ın doktor olan oğlu için «Otomobil ithalâtçısı mı? Fabrikatör mü? MİT ajanı mı? Doktor mu? Belli değil» demişti. Şimdi anlaşılıyor: Adam baba mesleğinden ilerliyor. Veyahut Sunay evlât mesleğini kârlı görmüş.

Eh «bal tutan parmağını yalar» demişler. Cevdet Sunay da «gümrük» denen para kümrüğünü yalamış, çok mu?

İktidar Sunay'ın getirdiği mallardan vergi alıp sonra bunu el altından, çaktırmadan geri veremez mi? İşin orası başka fasıl. Sen görüneni gör de, görünmeyeni düşün.

Abdülkadir'i Komando Yüzbaşısı Ayhan Deniz öldürdü

Kardaşlar,

İşbirlikçi iktidarın Kürt halkı üzerindeki baskısı bütün iğrençliğiyle devam ediyor. Size Mardin iline bağlı Nusaybin ilçesinde yapılan baskıların bir tanesini açıklayacağım.

18.1.1971 Pazartesi sabahı Abdülkadir adlı yoksul bir kardaşımız işi nedeniyle kaza merkezine yakın Çuva köyüne gidiyor. İşini bitirdikten sonra ilçeye dönmek üzere İpek yoluna çıkıp araba bekler. Bu sırada İlçe Jandarma Komutanı Ayhan Deniz emrinde bir müfreze asker Abdülkadir'e rast geliyorlar. (Eskiden Yüzbaşı Ayhan Deniz'in işlediği bir cinayetin görgü şahidi Abdülkadir idi.) Yüzbaşı arabasından inip Abdülkadir'i zorla döve döve İstitil nahıyesine götürüyor. Karakolda hunharca dövdükten sonra eşkiya avını çıkmış gibi dolaşmaya başlıyor. (Bunu Abdülkadir'i istediği kadar dövmek, böylece onu komaya sokmak için yapmıştır. Çünkü şehirde fazla dövemezdi.) İstitil köyüne yakın Harbe köyüne gidiyor ve hem köylülerin evlerini zorla arıyor hem de Abdülkadir'i kıyasıya dövüyor. Orda aynı mürettebatla yanlarında Abdülkadir, Tinat köyüne gidiyorlar. Tinat köyünde canavar yüzbaşı, arkadaşı dövmeye devam ediyor. Bununla da faşist hislerini tatmin edemiyen katil iktidarın yüzbaşısı Ayhan Deniz, Abdulkadir'i bu sefer arabasına alıp Tinat köyü ile Çale köyü arasındaki bir vadiye getiriyor. Orada masum insanı arabadan indirip etrafa jandarmalarını dikiyor ve Abdülkadir'i dövmeye devam ediyor. Burada bizzat yüzbaşı, arkadaşı komaya sokuncaya dek hunharca dövüyor. Çünkü gözleri kana susamış bir insandı ve işbirlikçi iktidarın uşağıydı. Artık Abdülkadir'in öldüğüne kanaat getirdiğinden onu arabanın bagajına aldırıp bir çadıra sardırıyor ve şöförüne «Götür bunu kimsenin göremiyeceği bir yere at» demekle son canavarlığını yapıyor. Şöför sivildir. Gece karanlığında Abdülkadir'i alıp Nusaybin'e yakın Gırıncık köyü civarına atıyor. Koma halinde olan yiğit arkadaşımız gecenin ayazında tam dört saat kalıyor. Abdülkadir'in götürüldüğü saatlerde ilçe kaymakamlığı, savcılık ve il valisi telefonla haberdar edilmişse de hiç bir tedbir alınmamıştır. Ayrıca olay il jandarma komutanlığına da bildirilmiştir.

Bunların hepsini bizzat Abdülkadir'in ağzından dinledik. Daha sonra saat 22.30 sıralarında askerî araba hızla şehre girmiş ve Abdülkadir'in atıldığı yer öğrenilmiştir. Bunun üzerine bir pikapla 4 kişi Abdülkadir'i aramaya çıkmış ve koma halinde Girincik köyü yakınında, yerde uzanmış olarak bulunmuştur. Oradan alınıp kaymakama gösterildikten sonra hastaneye götürülmüştür. Doktor müdahalesinden sonra Abdülkadir ifadesini verir hale gelmiş ve yukarıda belirtiğimiz gibi başından geçenlerin hepsini anlatmıştır.

19.1.1971 Salı günü sabahı saat 8'i 5 geçe Abdülkadir işbirlikçi iktidarın yüzbaşısı Ayhan Deniz'in attığı dayağın tesiriyle beyin kanamasından can vermiştir.

Abdülkadir'in ölümünü duyan halk öfke içinde karakolu basmış, jandarmaları hırpalamıştır. Daha sonra Kaymakamlığın önüne gelen halk: «Kaatili isteriz». «kahrolsun kaymakam» «kaatil hükümet» diye bağırdılar. Hükümet binasını taşladılar. Kaymakam ağlayarak «Ayhan Deniz'i tutukladıklarını» söyledi. Dağılmaları için yalvardı. Halk miting yapmaya karar vererek dağıldı.

İşte arkadaşlar bizim yaşantımız böyledir. Buralarda Anayasa yerine komando yasa işler.

Bütün bunlar Kürt halkının gelişen demokratik mücadelesini önlemek için yapılıyor. Ancak bu baskılar salt Kürt halkı üzerinde tatbik edilmiyor. Bunun nereden geldiğini biz devrimciler çok iyi biliriz.

Doğuda jandarma (komando) dipçiği ile halkı sindirmeye çalışan Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi iktidar ve onun çömezleri, batıda yiğit proleter kardeşlerimizi ve üniversite gençliğini polis ve faşist komando

(Devamı sayfa 3 de)

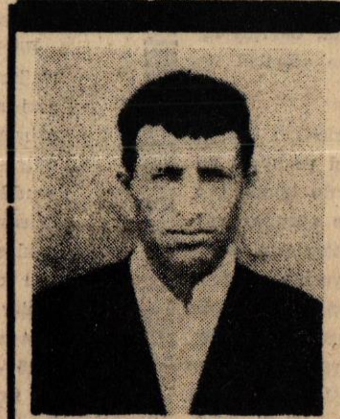
Kahrolsun Irkçı Baskılar

Kozlukta Miting Yapıldı

8 Şubat'ta Diyarbakır'ın Kozluk ilçesinde binlerce köylü ve genç, iktidarın Kürt halkı üzerindeki zulmüne karşı yürüdü. Iktidar kuvvetlerinin, jandarma ve polisin bütün önleme çabalarına rağmen Kozluk köylerinden, Diyarbakır, Batman, Ergâni ve Silvan'dan yüzlerce kişi mitinge katıldı. Jandarma Sason'dan gelenlerin yolunu keserek kasabadan çıkartmadı. Kozluk yol kavşağını kesen jandarmalar arabaları kanunsuz olarak aradılar.

Mitinge yol açan olay şuydu: 29 Aralık 1970'de Gümüşörgü (Tumok) köyünden 80 yaşındaki devrimci Molla Abdullah Garzan, Kozluk Merkez Karakoluna getirildi. Suçu: Ana dili olan Kürtçe ile halka hitap etmesi idi. Molla Abdullah Garzan, Kozluk Devrimci Doğu Kültür Ocağının açılışında Kürtçe konuşma yapmıştı. Konuşmasında halkı savunan Molla Abdullah, «Eğer halka yapılan baskı, zulüm, hakaretlere karşı çıkmak, mücadele etmek komünistlikse, ben komünistim» demiştir. Kozluk kaymakamı Halil Tiryaki, ana dilini konuşuyor diye Molla Abdullah'ı feci şekilde dövdü. Kaymakam döverken, başçavuş ve üsteğmen ihtiyarın ellerini tuttular. Hal- için zalimler Molla Abdullah'ı kakın görüp ayaklanmasını önlemek için zalimler Molla Abdullah'ı kaçırıp köyüne bıraktılar. Köyden

(Devamı sayfa 3 de)

Jandarma Yüzbaşısı Ayhan Deniz Tarafından Şehit Edilen Abdülkadir Acar

Zulüm Gören Kürt Köylüleriyle Konuştuk

İşçi Köylü Ekibi Bildiriyor :

Kozluk mitingine katıldıktan sonra komando zulmüne uğrayan Nusaybin ilçesine gittik. Zulüm gören köylülerle konuştuk.

Bir köylü şöyle dedi: «**Beni Nibil köyünde falakaya yatırdılar. Uzatmalı çavuş Mustafa Duyar ve Mustafa Koç ile Müştak Başçavuş beni dövdü. Köy halkının önünde cebinden bir tabanca çıkardı. «Bu tabanca senin» dedi. Ben «Hayır» dedim. «Benim ruhsatlı tabancam var.» «Şimdi görürsün.» dedi. Tekrar dövmeye başladı. Ben de sonunda tabancanın benim olduğunu kabul etmek zorunda kaldım.»**

Aynı köylü, Yüzbaşı Ayhan Deniz'in kendisine **«Şark'ta Kürtçülük yayılıyor. Halkı daha önce kırmak lâzım. Hükümet böyle emir verdi. Biz de bunu uyguluyoruz. Masum, suçlu, kadın, erkek ayrımı yok.»** dediğini anlattı.

Kaburgaları kırıldığı icin hırlayarak nefes alan ve zorla konuşan Nibil köyünden bir köylü bize şunları anlattı: **«Öküzüm kayboldu. Evim Berrabana mağaralarına yakındı. Baktım orada yoktu. Ben de orada oturdum. Öğle ile yatsı arası dışarıda köpekler havlamaya başladı. Bir Yüzbaşı ve Uzatmalı Çavuş içeri girdi. «Tamam Bedii var. Bu bize yeter.» dedi. Beni yere yatırdı. Falakaya bağladılar. Koca bir sopayı onbaşıya verdi. Kendisi seyre oturdu. Çok bağırdım. Çırpınırken ayağım falakadan çıktı. Yüzbaşı kalktı. «Vay namussuz oğlu namussuz» diyerek potiniyle kafama vurdu. Kanlar akmaya başladı. Ağzıma gözüme girdi. Yüzbaşı göğsüme çıktı. Tepinmeye başladı. Nefes**

(Devamı sayfa 3 de)

Ordu Hakim Sınıfların Baskı Gücüdür

Bugün ülkemizde sömürücü sınıflar büyük bir telâş içindeler. İşçi sınıfımızın grevleri, fabrika işgalleri, gösterileri, şiş göbekli patronlara ve sarı sendika ağalarına korku salıyor. Köylülerin toprak işgalleri ve mücadeleleri, toprak ağalarını ve tefeci tücarları önüne katıp darmadağın ediyor. Bütün emekçi halkımızın, devrimci gençlerin ve aydınların mücadeleleri gün geçtikçe hızlanıyor. Bu mücadele ülkemizi sömüren Amerikan emperyalizmini ve onun işbirlikçisi AP iktidarını kof bir ağaç gibi sallıyor.

Bu durum karşısında sömürücüler ne yapıyorlar? Onlar, halkın mücadelesini zulüm ve zorbalıkla bastırabileceklerini sanıyorlar. Bugün işbirlikçiler, halkımızın sırtından geçinen bütün sömürücüler, halka karşı askerî faşist bir diktatörlük kurmak istiyorlar. Hergün kasabalarda kan emici tefeciler ve zalim ağalar, şehirlerde şiş göbekli patronlar şöyle feryad ediyorlar : **«Ordu ne duruyor?»; «Ordu duruma müdahale etsin»; «Ordu gelmeli, bunları kesmeli».** Daha geçenlerde, iktidarın baş sorumlularından Sunay ve Tağmaç, birer bildiri yayınladılar. Halkı şöyle tehdit ettiler : **«Yeter artık! Ordunun sabrını taşırmayın!»**

Bazı ilericiler ise ordu konusunda yanlış fikirler ileri sürüyorlar. Meselâ bir **Kurtuluş** gazetesi, **«Ordu ulusun ordusudur!»** diye başlık atıyor. Mihri Belli'nin **Aydınlık Sosyalist Dergisi** ise, ordunun devrimci geleneğe sahip olduğunu ve halktan yana olduğunu iddia ediyor. Hikmet Kıvılcımlı'nın **Sosyalist gaztesi** ise şöyle diyor: **«Türkiye'de bütün devrimci hareketler ordudan gelmiştir. Ordu devrimin vurucu gücüdür.»** TİP yöneticileri de, ordunun **«sadece yurt savunmasıyla uğraşmasını»** istiyorlar; **«ordu, işçi ve patron arasındaki sınıf mücadelesinde tarafsız kalmalıdır»** diyorlar.

Bu görüşler doğru olabilir mi? Hayır, olamaz. Emekçi halkımızın haklı mücadelesini zulüm ve zorbalıkla bastırmak isteyen sömürücülere karşı, nasıl mücadele edeceğiz? Herşeyden önce, onların bu kadar bel bağladığı ordunun ne olduğunu doğru bir şekilde kavramalıyız. Sonra, işçilerin ve köylülerin devrimci iktidarını kurmak için ne yapmak gerektiğini anlamalıyız. Bunları yapmazsak, karanlıkta rastgele yumruk sallayan bir adam gibi, nereye vurduğumuzu bilemeyiz; Amerikan emperyalizminin ve işbirlikçilerinin zulüm ve sömürü çarkını kıramayız.

İŞÇİLER VE KÖYLÜLER

...rın ve tefecilerin iktidarı sıkı yönetim ilân etti.

İstanbul, İzmit ve Karabük'te ordu idareyi ele aldı. Yüzlerce işçi ve devrimci hapislere atıldı. Jandarma ve polis karakolları ve kışlalar işkence yuvaları haline getirildi. İşçiler fabrikalarda süngü zoruyla çalıştırıldılar. Ordunun bekçiliğine güvenen patronlar, yüzlerce işçiyi işten attılar. Ordu, patronların hizmetinde, sarı sendika çemberinin yiğit işçi sınıfımızın boğazına daha fazla geçmesine yardım etti.

Salı 15 — 16 Haziran direnişinden ve Sıkı Yönetimden sonra iktidar İstanbul'a komando birlikleri yerleştirdi.

Gislaved fabrikasında zalim patrona ve sarı sendikaların baskısına karşı işçiler grev yaptılar. Sabaha karşı polisle birlikte bu komandolar fabrikayı sardılar. Ordu birlikleri buldozerlerle fabrika duvarlarını yıktı; açılan gediklerden polis içeri girdi. İşçiler dövüldü. İşgal kaldırıldı. Hüseyin Çapkan arkadaş burada şehit edildi.

Çukurova işçilerinin mücadelelerini de bastırmak için, işbirlikçi iktidar Adana'yı tankla topla kuşattı. Bossa işçilerinin direnişi, ordu ve poliş kuvveti tarafından kanla bastırıldı.

Bunun daha nice örnekleri var : Eski İzmir Şimendifer grevinden, Vinileks'e kadar...

İşçi sınıfımız, orduyu patronların tatlı kârlarının bekçisi olarak tanıdı.

Yoksul ve topraksız köylüler, rençberler, karakullukçular orduyu nasıl tanıyorlar?

Turanlar köylüleri, zalim ağaların gaspettiği toprakları almak için mücadeleye atıldılar. Bunun üzerine köyü jandarma sardı. Germencik'ten gelen bir jandarma albayı şöyle dedi : **«Burada devletin silâhlı gücüyle karşı karşıyasınız. Topraklardan çıkmazsanız, devletin gücü sizi ezer.»** Sonra jandarma köylüye saldırdı.

Bu yalnız bir örnek. Daha niceleri var: Kayabaşı köyünden, Diyarbakır'a; Nusaybin'den, Beytüşşebbap'tan, Purosan'dan, Fahri Tanman'ın özel karakol kurduğu Söke'ye kadar...

Köylüler de orduyu aynen işçilerin tanıdığı gibi tanıyor : Ordu, ağa topraklarının bekçisi, kan emici tefecilerin koruyuculuğu görevini yapıyor. Emekçi Kürt halkı da köylerinin komando birlikleri tarafından çevrildiğini, karılarının bacılarının anadan doğma soyulup işkence edildiğini kendi gözleriyle gördü. Komando birlikleri

Sömürücüleri, Halk Ordusu Yıkar

Sömürücü sınıfların ellerindeki bu baskı ve zulüm vasıtalarına karşı ne yapmalıyız? Hakim sınıfların ordusunu hangi güç yenebilir?

Hakim sınıfların ordusunu yenebilecek tek güç, halk ordusudur. Halk ordusu, emekçi yığınlarının ordusudur. Sömürülen ve ezilen halk kitleleri birleşmelidir. İşçiler, köylüler, askerler, gençler, aydınlar ve ordu içindeki yurtseverler birleşmeli ve saflarını sıklaştırmalıdırlar. Onlar birleştikçe hakim sınıfların ordusu dağılır, halkın ordusu güçlenir.

Devrimi başaracak olan, halk ordusudur. Sömürücü sınıfların zalim iktidarını yıkacak olan, bu ordudur.

Dünyada işbirlikçilerin çemberini kırmış olan halklar, bunu nasıl başardılar? Tarih ve dünya halklarının mücadelesi bize ne öğretiyor?

HALK ORDULARI, EMPERYALİZMİ YERDEN YERE VURUYOR

Tarih içinde ordu, daima hakim sınıfların baskı gücü olmuştur. Toplum, sömürenler ve sömürülenler diye ikiye ayrıldığından beri bu böyledir. Ezen sınıflar, kendi hâkimiyetlerini korumak için silâhlı bir güç yarattılar. Bu ordudur. Tarih içinde zulme ve sömürüye başkaldıran emekçi yığınlar daima hâkim sınıfların ordusuyla karşı karşıya geldiler.

Çağımızda sömürücü sınıfların ordularına karşı bir çok ülkede halk orduları zafere ulaşmıştır.

Çin halkı emperyalizme ve yerli uşaklarına karşı bir halk savaşı vermiştir. İşçi--Köylü iktidarını kurarak sosyalizme yönelmiş, bugün dünya sos...

...de halk iktidarının temel direğidir.

Arnavutluk halkı, faşist emperyalistlere ve yerli hainlere karşı bir kurtuluş savaşı vermiş, halk iktidarını kurmuştur. Arnavutluk, Avrupa kıtasında sosyalizmin kalesidir. Arnavutluk halkı bütün bu şanlı zaferlerini, işçi sınıfı partisi önderliğindeki Arnavutluk Halk Ordusuna borçludur. Arnavutluk halkı, faşistlerin ve Kral Zogo'nun gerici ordusunu, bu orduyla altetmiştir. Arnavutluk Halk Ordusu, işçi--köylü iktidarının temel direğidir.

Vietnam, Laos ve Kamboçya halkları omuz omuza, Amerikan emperyalistlerine ve yerli uşaklarına karşı halk savaşı veriyorlar. Hergün emperyalistlere ve gericilere karşı akıllara durgunluk veren büyük zaferler kazanıyorlar. Her üç halkın milli kurtuluş ve sosyalizm yolundaki mücadelelerinin ana silâhları, Vietnam, Laos ve Kamboçya Halk Ordularıdır. Bu üç halk Amerikan emperyalistlerinin ve yerli hainlerin kukla ordularını, halk ordularıyla eziyorlar. Bu ordular Vietnam, Laos ve Kamboçya'da halk iktidarının temel direkleridir.

HALK ORDUSU YENİLMEZ

Halk Orduları, sömürücü sınıfların ordularının zıddıdır. Halk orduları, bir avuç sömürücünün değil, geniş kitlelerin çıkarları için savaşırlar. Halka hizmet ederler. Halk ordularının görevi, sadece savaşmak değildir. Kitleleri emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı ayaklandırır, teşkilâtlandırır ve silâhlandırırlar. Halk Orduları, içinden doğdukları halkın ayrılmaz bir parçasıdır. Bu ordu, fabrikada ve toprakta çalışan işçi ve köylülerden meydana gelir. Üretimdeki emekçi aynı zamanda devrim uğruna ve anayurdun savunması için silâha sarılır. Halk ordusunun ne...

Amerikancı iktidarın Huzur Plânı

Emperyalizmin, patronların, ağaların ve tefecilerin iktidarı halkımızın uyanmasını önlemek için plânlar kuruyor. Bu plânlardan biri de Içişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan «HUZUR PLANI» dır. Bu plân hangi ter tiplerin peşinde koşmaktadır? Bunları bir bir ortaya serelim. Halk düşmanlarının suratlarındaki maskeyi cart diye yırtalım.

İçişleri Bakanlığı bütün valilere ve kaymakamlara gizli bir mektup yolladı. Bu mektupta, ek olarak bir broşür yollandığını bildiriyor. Bu broşürün **«güvenilir»** (yani kendilerine uşaklık edebilecek) muhtarlar tarafından köylülere okunmasını istiyor. Güya böylece **«Temiz yürekli köylülerimizi tahrik ve anarşik hareketlere teşvik eden suiniyetli şahıs ve kuruluşların asıl maksatlarının ne olduğu»** gösterilecekmiş.

SÖMÜRÜCÜLER, HALKIMIZA VE DEVRİMCİLERE DÜŞMANDIR

Bunların **«anarşik hareket»** dediği, yoksul köylümüzün, kendisini asırlardır sömüren, köle gibi çalıştırıp ezen zalim toprak ağalarına ve kan emici tefecilere karşı baş kaldırmasıdır. Turanlar köylülerinin toprak işgalidir. Harbecin köylülerinin yürüyüşüdür. Kayabaşı köylülerinin ağayı köye sokmamasıdır. Yurdun dört bir yanında ürününün tefeci tarafından yok pahasına kapatılmasına karşı başkaldıran tütün, fındık, pamuk, haşhaş üreticilerinin mücadelesidir. İşte halk düşmanı iktidara batan bunlardır. Öyleyse bu iktidar kimin huzuru için çalışıyor. Bu iktidar, köylümüzün ve bütün halkımızın ses çıkarmadan, kuzu gibi ilelebet sömürülmesini istiyor. Bu alçaklar, toprak ağalarının ve tefecilerin, köylümüzü ezip kanını emdiğini örtbas etmek için her kalıba giriyorlar. Döktükleri dillerin sebebi budur. **«Anarşi»** diyerek halkımızın kurtuluş mücadelesini karalamak istemeleri bundandır. Bu köpeklerin kuzu postuna sarınmaları bundandır

Bunların **«suiniyetli ve tahrikçi»** diyerek kötüledikleri devrimciler ne istiyor? Bunların devrimcilere düşmanlığı nereden geliyor? Devrimciler, işçilerle köylülerle omuz omuza ağalara ve patronlara karşı savaşırlar. Devrimciler halkımız üzerindeki bütün zulümlerin kalkmasını, ağaların gasbetiği toprakların köylüler tarafından geri alınmasını, tefecilerin ortadan kaldırılmasını istiyorlar. Halkımızın kurtuluşu için mücadele ediyorlar. İşte bu alçaklar, bu sebepten devrimcilere düşmandır. Halkımıza düşman oldukları için devrimcilere düşmandırlar.

HALKIMIZIN, ZULME VE SÖMÜRÜYE BOYUN EĞMESİNİ İSTİYORLAR

Sömürücülerin, muhtarlara göndererek ...

...ca 15-16 Haziran'da işçileri öldürdüler. Bunların meclisi, sıkı yönetim ilân etti. Işçileri işlerinden attı. Hapisleri işçilerle doldurdu. Nerede köylü toprak için ayaklandı ise karşısına jandarma dikildi. Köylü ne zaman ürününe zam istese karşısında polisi buldu. Vergileri zamları hep bunların iktidarı çıkarıyor. Öyleyse nasıl olur da bunların meclisi bizim meclisimiz olabilir? Gözümüze baka baka bize yalan söylüyorlar.

Meclis, ağaların, tefecilerin ve patronların meclisidir. Bu, gün gibi ortadadır.

«Hükümet halkımıza el uzattı» diyorlar. Evet, bir el uzattı. Ama nereye? Yoksul halkımızın cebine uzattı. Fiyatlar ayyuka çıktı. Gelirlerimiz her geçen gün azalıyor. Bu paralar nereye gidiyor? Ağaların, tefecilerin, patronların ve uşaklarının cebine. Bizden soydukları paralar, tekrar silâh ve zulüm olarak karşımıza dikiliyor. Mücadelemizi ezmede kullanılıyor. İktidar bir el uzattı Fakat nereye? Hakları için mücadele eden işçilerin, ve halkımızla omuz omuza dövüşen gençliğin boğazına. Bu iktidarın eli, halkımızın kanına bulaşmıştır. Eli kanlı iktidarı yıkmadan kurtuluş yoktur. Halkımız bu eli kanlı iktidarı yıkacaktır.

Bu hainler bakın ne diyorlar?... «Milleti kandırıp bu devrim dedikleri komünist ihtilâli yaparlarsa o zaman herkes gibi senin de çiftini çubuğunu, tarlanı sabanını elinden alacaklar, aile namusu, şerefi tanımayacaklar, yeni doğan çocukları toplayıp kışlalarda büyütecekler... Karşı gelmeye kalkarsan seni ya öldürecekler veya hapishane yaptıkları camilere hapsedecekler.»

Bu azgın halk düşmanları, işçi-köylü iktidarını kuracak devrimi halkımıza kötü göstermek için çırpınıyorlar. Bu halkımız ya kendisinin ilelebet köle olacağını, ya da bu alçak vurguncuların yokolacağını anlıyor. Başka kurtuluş yoktur. Devrim, bugün iktidarda bulunan bir avuç vurguncu ve soyguncuyu yerle bir edecektir. Bu zalimlerin halkımızı aç ve yoksul bırakarak, kanımızı emerek biriktirdikleri servetlere ve büyük topraklara halkımız ele koyacaktır. Yani bunlar, tarafından geri alınacaktır. Bütün fabrikalar ve topraklar halkımızın olacaktır. Halk devrimi nasıl halka karşı olabilirmiş? Halkımız asırlardır biriken kini ile, bütün düşmanlarını yok edecektir. İşte korktukları ve gözden düşürmeye çabaladıkları devrim budur.

Bugün bu zalimler halkımızı yoksulluk ve zulüm altında inletiyorlar. Kendi söylediklerinin hepsini bir bir halkımıza yapıyorlar.

Bu halk düşmanları, neden bunlardan bahsetmezler? Doğu Anadolu'da vurdukları, vurdurdukları köylülerden neden bahsetmez...

... ORDUYU NASIL TANIYOR?

İşçiler ve köylüler, hergün, her saat, her dakika, kendilerini sömüren patron, ağa ve tefecilerle mücadele ediyorlar. Bu mücadeleler içinde çok zengin tecrübeler kazanıyorlar. Bu tecrübelere bakarak, ordunun ne olduğunu kolaylıkla kavrayabiliriz.

İşçi sınıfımız orduyu nasıl tanıyor?

İşçi sınıfımız işbirlikçi iktidarın baskı ve zindan kanunlarına karşı ve sarı sendika çemberine karşı şanlı 15-16 Haziran direnişini yaptı. Bir çığ gibi yürüyen onbinlerce işçi, işbirlikçi patronları ve uşaklarını bucak bucak kovaladı. O zaman, patronların, ağalar tarafından falakaya yatırıldı, kurşunlandı.

Bütün bu durumlarda ordu, jandarma, polis, iktidarın emri üzerine harekete geçtiler. Sömürücüleri korudular. Halka zulmettiler.

Bütün bunlardan emekçi halkımız şunu öğrendi ve her geçen gün yeniden öğreniyor : **Ordu, sömürücü sınıfların halkı ezmek için kullandıkları bir baskı aracıdır. Ordu, jandarma, polis, mahkemeler, hapishaneler : Bütün bunlar, hakim sınıfların sömürü çarkını korumak için kullandıkları vasıtalardır. Eğer sömürüden ve zulümden kurtulmak istiyorsak, bu baskı ve zulüm vasıtalarını parçalamalıyız.**

... kalesi hâline gelmiştir. Çin halkı bu büyük zaferleri, işçi sınıfı partisi önderliğindeki Çin Halk Kurtuluş Ordusuna borçludur. Çin halkı, Japon emperyalistlerinin ve Çan Kay Şek gericilerinin ordularını, bu orduyla altetmiştir. Halk Kurtuluş Ordusu, Çin'... feri olur.

İşte halk ordusu bu sebepten yenilmez. Çünkü o, halktan ve üretimden koparılmış bir silâhlı güç değildir. Halkın kendi öz gücüdür. Kökü tarlalarda ve fabrikalardadır.

Askerler ve yurtsever subaylar emperyalizme boyun eğmeyecek halkla birleşecek

TİP yöneticileri, «ordu yurt savunmasıyla meşgul olmalıdır» diyor. Bu doğru olabilir mi? Hayır, olamaz.

Patronların, ağaların ve tefeci tüccarların iktidarı orduyu emekçi halkımızı ezmek için kullanıyor. Bu ordu, aynı Amerikan emperyalizmine de sıkı sıkıya bağlıdır.

NATO, Amerikan emperyalistlerinin sömürdükleri ülkeleri baskı altında tutmak için kurdukları askerî bir teşkilâttır. NATO, saldırgan bir ittifaktır; bütün ülkelerin halklarının düşmanıdır. NATO'nun başında daima Amerikan generalleri bulunur. NATO'nun malzemesinin çoğu Amerika'dan gelir. Bağımsızlığını korumak isteyen ülkeler, NATO'yu yıkmak zorundadırlar, çünkü NATO içinde, yalnız Amerikan emperyalistlerinin borusu öter.

İşbirlikçi patronlar, zalim ağalar ve kan emici tefeciler, ülkemizi de zorla NATO'ya bağladılar. Bugün bütün ordu NATO'ya bağlıdır. Yani her çeşit malzemesi, silâhı, cephanesi, arabası, tankı Amerika'dan gelir. Ordu, bu malzeme olmaksızın hiç bir şey yapamaz. Ordu, Amerikan generallerinin kumandalarına bağlıdır. Amerikan emperyalistlerinin çıkarlarına tabidir.

KORE'YE YOLLANAN ASKERİ BİRLİK KİMİN MENFAATİ İÇİN DÖĞÜŞTÜRÜLDÜ?

İşte bir örnek : 1950'de, Amerikan emperyalizmi yoksul Kore halkına karşı zalimce bir saldırıya girişti. Ve Amerikan emperyalizminin çıkarlarını korumak için, ordu Türkiye'den taa Kore'ye gönderildi. İşçilerimiz, köylülerimiz, gençlerimiz vatandan binlerce kilometre uzakta, Kore halkına karşı, zorla dövüştürüldüler. Oysa Kore halkı da, bizim gibi, yoksul bir halktır. Ve bu savaşta sömürücülerin çıkarları uğruna yüzlerce Türkiye emekçisinin de kanı döküldü.

İşte bugün sömürücü sınıfların emekçi halkımıza karşı kullanmak istedikleri ordunun kumandası, Amerikan emperyalistlerinin elindedir. Yoksul ve yiğit Kore halkına saldırmak, yurdu savunmak değil, Amerikan saldırganlarına hizmet etmek demektir.

Bazıları, halkın orduya umut bağlaması fikrini niçin yayıyorlar? Bunlar halkın kendi gücüyle devrim yapmasını önlemeye gayret ediyorlar? Halkın kurtuluş için kendi gücüne güvenmesi yerine, Orduya bel bağlanması için hayaller yayıyorlar. Bu suretle halkı hakim sınıflar karşısında silâhsız ve müdafasız bırakmaya çalışıyorlar. Çünkü Orduya bel bağlayan halk, devrim uğruna mücadele etmez ve sömürü boyunduruğunu kıramaz.

Bugün sömürücü sınıfların ordusu içinde de yüzbinlerce işçi ve köylü çocuğu vardır. Yine bu ordu içinde binlerce devrimci subay ve assubay vardır. Bunlar, bugün işbirlikçilerin ve sömürücülerin emirlerini yerine getirmeye zorlanıyorlar. Ama onların gerçek yeri halkın saflarıdır. Yurtsever subay, assubay ve erler bir avuç zalim ve halk düşmanıyla değil, milyonlarca halkla birleşmeli, işçi ve köylü yığınlarının menfaatlerini savunmalıdırlar. Devrimci mücadele geliştikçe, bütün yurtsever subaylar halkın saflarına katılacak, sömürücülere karşı yekvücut olacaklardır. Yekvücut olan emekçiler ve bütün yurtseverler zulüm çarkını ergeç kıracaklardır.

15 — 16 Haziran'da karşımıza orduyu çıkardılar

Askerî işyerlerinde işçilerin grev hakkı yokediliyor

Millî Savunma Bakanlığına bağlı işyerlerinde çalışan asker ve sivil personelin sendika kurma, sendikaya üye olma hakkı kaldırıldı. 25 Ocak 1971'de çıkartılan bir kanunla bu Bakanlığa bağlı personelin, herhangi bir sendikayla ilgilenmesi, üye olması, grev, toplu sözleşme yapması, hattâ propaganda çalışmasında bulunması dahi yasaklandı.

Bu kanun, buralarda çalışan bütün işçi ve memurlara teker teker okutuldu. Sonra da ellerinden okuduklarına dair imza alındı. Buralarda çalışan işçi ve memurların bu kanuna karşı gelirlerse, askerî mahkemelerde yargılanıp, cezalandırılacakları söylendi.

Böylelikle, Anayasayla bütün işçilere tanınan haklar, şimdi geri alınıyor. Askerî işyerinde çalışan işçiler ne kadar ağır sömürü altında kalırlarsa kalsınlar, sendika kurup, bu baskıya karşı gelemiyecekler, grev yapamıyacaklar. Bu kanunla, işçilerin elleri kolları bağlanıyor, karşı gelenler hapislerde süründürülmekle tehdit ediliyor.

15 — 16 Haziran'da İstanbul'da işçilerin; Turanlarda, Kayabaşında köylülerin karşısına çıkartılan silâhlı kuvvetlerin ikmalinin sağlandığı işyerlerinde çalışan işçilere yeni baskılar getiriliyor. Buna karşı duralım, gaspedilen haklarımızı geri almak için mücadeleye girelim!

Van'da 65 er ayaklandı

Van Jandarma Alayında 65 jandarma, Ocak ayının ikinci haftası, komutanların ağır baskılarına dayanamayarak ayaklandı.

65 jandarma eri, silâhları ve cephane deposundan aldıkları çok sayıda mermi ile birlikte Alayı terkettiler. Gece, Çölvanis köyüne vardılar. Üzerlerine alaydan bir bölük gönderildi. Teslim olmaları istendi. Karşılıklı silâhlı çatışma oldu. Askerler, teslim olmalarını isteyen albayın üzerine kurşun yağdırdı. Olay yerinde bulunan bir köylü kadın kolundan yaralandı ve Van Devlet Hastanesine yatırıldı.

Sonra jandarmalar, «Kendilerine birşey yapılmayacağı ve olayın derhal kapatılacağı» sözü üzerine teslim oldular. Van'a getirilen askerler nezarete alındı.

... köylülere okunmasını istedikleri iftira ve yalanla dolu broşür şöyle diyor : **«Gelen der ki, köylümüzün derdi var. Gidip deva bulacağız. Köylünün toprak dâvasını köylüye anlatacam. Falanın toprağı çok, işgal edin diyecem. Niye o ki? Elin toprağından bana ne?.. Bunun adı devrimci eylemdir. Eyi ama kanun, nizam, hakim, savcı ne olacak? Yok der, kanun senin kanunun değil. Hakim senden yana değil. İnanan birkaç garip kalkar ayağa.Başı dertten derde girer.»**

Toprak ağalarının köylümüzden gasbedip el koyduğu topraklar kimin? Ağa nereden bulmuş bu toprağı? Bu topraklar türlü zorbalık ve zulümlerle köylünün elinden alınmıştır. Ve şimdi de köylüyü ezmek için kullanılmaktadır. Öyleyse bu İçişleri Bakanlığı kimin menfaatini savunuyor? Apaçık ağaların topraklarına topraklarına dokunmayın» diyor. **«Başınız dertten derde girer»** diyor. Kiminle dertten derde girer? **«Hakim, savcı kanun, nizamla.»** diyor. Yani devletle. Ağalara dokununca başımız bunlarla derde girdiğine göre, bu devlet ağaların devletidir. Bu iktidar ağaların iktidarıdır. Köylüler ağaların gasbettiği toprakları geri alabilmek için bütün bunlara karşı mücadele etmek, düşmanlarının iktidarını yıkarak kendi iktidarını kurmak zorundadır.

Köylünün başı zaten derttedir. Ağaların, tefecilerin ve onların iktidarının zulmü altında inliyor. Bütün bunları yıkmadan başının dertten kurtulmayacağını anlayan halkımız, bütün zalimlere karşı başkaldırıyor. Şimdi başı derde giren, asıl zalim toprak ağaları, kan emici tefeciler ve onların uşaklarıdır. Bu broşürü yayınlamalarının sebebi de budur. Bizi, **«kanunlara karşı çıkmayın»** diye korkutmaya çabalamaları bundandır. Bizden, kendi kanunlarına uymamızı istiyorlar **«Kuzu kuzu oturun sizi ilelebet soyalım»** demek istiyorlar.

HALKIMIZ, ZULÜM VE SÖMÜRÜ ÇARKINI KIRACAK, İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARINI KURACAKTIR

Alçakların yayınladığı broşür şöyle diyor :

«Sen seçimlerde oy verirsin, senin seçtiğin insanlar senin adına dirlik düzen olsun diye kanun yapar. Sen kendin de seçilebilirsin... Seni seven insan, seni devletinle maraza sokar mı?»

Şimdiye kadar Meclis'ten toprak ağalarının zulmüne, tefecilerin soygununa, patronların vurgununa **«Dur»** diyen bir kanun çıktı mı? Hayır. Aksine, bunlar işçileri patronların karşısında eli kolu bağlı bırakan kanunlar çıkardılar. İşçiler buna karşı durunler? Turanlar'da, Kayabaşı'nda, Beytüşşebap'ta Nusaybin'de yaptıkları zulümden, yerlerde sürükledikleri kadınlardan neden bahsetmezler? Doğuda parmaklarının arasına mermi yerleştirip parmağını kırdıkları yaşlı kadından neden bahsetmezler? Polislerine ve uşaklarına vurdurdukları gencecik kardeşlerimizden neden bahsetmezler? 15-16 Haziran'da ve daha sonra işçilere yapılan zulümden, vurdukları işçilerden neden bahsetmezler? Doğu'da camiye doldurup işkence ettikleri köylülerden neden bahsetmezler? Vurdukları milyarlardan, tefecilere açtıkları kredilerden, kendi maaşlarını artırmak hırsıyla Anayasa'yı değiştirmek için paçaları sıvadıklarından neden bahsetmezler? İŞÇİ—KÖYLÜ'nün yazdığı binlerce zulüm ve cinayetten neden bahsetmezler?

Broşürde, şöyle yazmışlar : **«Sana kürtsün, lazsın diyenlerin sen Türklüğünden şüphe et. Onlar milleti bölmek için bu yalanları uyduruyorlar. Hepimiz Türküz ve kardeşiz. Bunlar onları uydurmasıdır, böyle şeyler yoktur.»**

Gazetemizin bu sayısında bu eli kanlı cellâtların kürt halkına nasıl zulüm ve işkence ettiklerini bir bir okuyalım. Bu hayasız katiller, Kürt ve Türk halklarını ezip sömürüyorlar. Kürt halkına ana dili ile konuşmasını, türkü söylemesini yasak ediyorlar. En küçük bir hakkını istediği zaman, komando zulmü altında inletiyorlar. Kürt yoksa, bu zulümler kime yapılıyor? Neden yapılıyor? Bunlar Kürt ve Türk halklarının omuz omuza verip bir avuç eli kanlı zalimi, toprak ağalarını, tefecileri ve Amerikan uşağı patronları yıkmasından korktukları için, akla gelmedik zulüm ve işkenceye başvuruyorlar. Gerçek bölücüler işte bunlardır! Devrimciler, bütün halkların bu bir avuç zalime karşı birleşmesini istiyor. Bunun için mücadele ediyor.

İçişleri Bakanlığı'nın broşüründe daha bir sürü yalan ve iftira doludur.

«HUZUR PLÂNI», yalnız bu broşürden ibaret değildir. Bu plânın içinde daha birçok zulüm ve işkence vardır. İktidarın yurdun heryerinde devrimcilere ve halkımıza uygulamaya çabaladığı zulümler, bu plânın parçalarıdır.

Evet, biz «huzur» bozucuyuz! Zalim ağaların, kan emici tefecilerin ve Amerikan uşağı patronların «huzurunu» bozmak için mücadele ediyoruz. Halkımız onların «huzur»unu, onların iktidarını yıkmak için mücadele ediyor. Halkımız devrimcilerle birleşerek, omuz omuza bugünkü halk düşmanı iktidarı mutlaka yıkacaktır.

Bakana da Huzuruna da

İktidarın İçişleri Bakanlığı «Huzur Plânı» diye gizli bir faaliyete girişti. Bütün köylere bir bildiri dağıttı. «Devrimcileri köylere sokmayın» diyor.

Biz «AP iktidarı diken üstüne oturmuştur.» demiştik. Diken kıçına battıkça kır beygir tepinmeye başlıyor. Halkımızın mücadelesine karşı gizli tertiplere girişiyorlar. İçişleri Bakanı Bilmemneoğlu Haldun'un «Huzur» dediği nedir acaba? Bu adamlar binbir sömürü ve zulmün altında ezdikleri halkımızın huzurunu düşünecek değiller ya. Bunlar bütün dümenleri hazır yiyicilerin huzuru için çeviriyorlar.

Fakat biz de halk düşmanlarının huzuru için çalışıyoruz. Bütün mücadelemiz onları yokederek mezar huzuruna kavuşturmak içindir.

Sana birşey söyleyeyim mi Amerikan uşağı, toprak ağasının çakalı:

Amerikan uşağı Haldun
Yeter artık çok oldun.

Kahrolsun Halklara Yapılan Baskılar

(Baştarafı Sayfa 1'de)

rak halka 16 saat işkence edildı.

Bismil ilçesi köylerine yapılan baskılarda, bir köylü işkencelere dayanamayarak intihara teşebbüs etti. Yarı ölü bir halde kurtarıldı. İki kişi komaya sokuldu. İnsan pisliği yemeye zorlanan bir kişi direnince falakaya yatırıldı. Sonra yarı ölü bir durumda hastaneye kaldırıldı.

Diyarbakır köylerinde bir yurttaş yediği dayağın tesiri ile kaldırıldığı hastanede öldü. Ailesi korkudan köyü terketti.

Mardin'e bağlı köylere defalarca baskın yapıldı. Köylüler karılarıyla birlikte çırılçıplak soyuldu. Çeşitli işkencelere uğratıldı. Burada bir köyde kocasına yapılan işkenceye karşı çıkan bir kadın dövülerek öldürüldü. Hıristiyan yurttaşlar zorla sünnet edilmek istendi. Köylerdeki bazı kadın ve kızlar dağa kaldırıldı. Sonra çırılçıplak bir vaziyette köy meydanına bırakıldı. Bir yurttaş oğluna yapılan işkenceye dayanamayarak kalp krizi geçirerek öldü. Bir ihtiyar yediği dayağın etkisi ile öldü. Bir köy muhtarı hayalarına taş bağlanarak dört saat koşturuldu.

Siirt'in Eruh ilçesi köylerinden bir kadın dövülerek öldürüldü. Köy halkının büyük bir kısmı Türkiye'yi terketti.

25 Ekim'de yapılan sayımda sayım memurlarına Doğu'da istisnasız herkesin ana dilinin Türkçe yazılması emri verildi.

21 Eylül 1970 günü Hakkâri'nin Beytüşşebap ilçesi kaymakamı Barbaros Denizeri, «İnsan avına çıkıyorum. Belki bu sayede vahşi kürtleri adam ederim» diyerek köylere gitti. Purosan köyünde bir köylüyü hiç sebep olmadığı halde öldürdü. Hemkan köyünde de başka bir suçsuz köylüyü öldürdü.

25 Aralık 1970 tarihinde, Siverek'de ağa Halit Gürpınar kiralık adamlarına Ali Rıza Keskin'i öldürttü. Ali Rıza köylülerin hakkını aradığı için öldürüldü. Ağa hâlâ elini kolunu sallayarak dolaşmaktadır.

Bir komando birliği 4 Ocak 1971 gecesi Siirt'in Şirvan ilçesine bağlı Cumek köyüne baskın yaptı. Komandolar köy erkekle-

dir. Kürt ve Türk halkını emperyalizm, işbirlikçi patronlar, toprak ağaları ve tefeciler ezmektedir. 15 — 16 Haziranda işçileri kurşunlatan, Turanlar köylülerini jandarma dipçiği altında inleten ve Kürt halkına kan kusturan aynı iktidardır. Kürt ve Türk halkının bu gerçekleri görerek birleşmesini, omuz omuza zulmü yerle bir etmesini önlemek için Kürt halkına işkence ediliyor. Halkımızın gerçek düşmanlarını görmesini engellemek için milliyetçi baskılar yapılıyor. İşte gerçek bölücüler bu zulüm ve baskıları yapanlardır. Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini yıkmaya çabalayanlardır. Bunlar sömürülerinin sona erdirilmesinden korktukları için halkların kardeşliğini savunanlara «bölücü» diyorlar. Tepinmeleri asırlardır uyguladıkları Kürt halkını eritme ve Türk halkı ile arasına düşmanlık sokma politikalarının açığa çıkmasındandır. «Boş fıçı çok langırdar» demişler. Hâkim sınıf temsilcilerinin tehditleri halkımızı yolundan döndüremez. Kürt ve Türk halkının omuz omuza vereceği mücadeleyi durduramaz.

Bugün Kürt halkının varlığını kimler kabul ediyor? Kimler inkâr ediyor? Halkların birleşerek emperyalizmin boyunduruğunu kırmasını, işçi ve köylülerin devrimci iktidarının kurulmasını isteyenler Kürt halkının varlığını savunuyor. Halkı bölmek ve ezmek isteyenler ise kürt halkının varlığını inkâr ediyorlar.

Emperyalizme karşı millî kurtuluş savaşımız, Türklerin ve Kürtlerin kardeşliği savunularak kazanıldı. Mustafa Kemal Sivas Kongresinde Kürtlerin varlığını tanıdı. Lozan'da İsmet İnönü barış masasına Türklerin ve Kürtlerin temsilcisi olarak oturdu. Şimdi de emperyalizm ve ortaklarının sömürü ve zulmü Türk ve Kürt halklarının kardeşliği ve omuzomuza mücadelesi ile yokedilecektir. Kurtuluşun başka bir yolu yoktur.

Kozluk Mitingi

(Baştarafı Sayfa 1'de)

çıkmaması için tehdit ettiler.

Mitingten bir gün önce Devrimci Doğu Kültür Ocağı jandarma tarafından basıldı. Gazete, kitap ve broşürlere el kondu. Duvarda asılı duran İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini başçavuş Recep kendi eli ile yırttı. Bu çavuş daha önce de devrimcilere büyük baskılar yapmış ve tehditler savurmuştu. Halk düşmanı Recep, devrimci arkadaşlara «Bu gazeteyi size okutmayacağız» diye bağırdı. Gazetede şunlar yazılı idi:

Çizmeli kamçılı beyler
Çarkınızı kıracağız
Güvendiğiniz iktidarı
Bir gün mutlak yıkacağız.

KAHROLSUN IRKÇI POLİTİKA GÜDENLER

Mitingte, Amerikancı iktidarın Kürt halkı üzerindeki zulmüne karşı bütün halk şöyle haykırdı: **«Faşizme nihayet, halklara hürriyet», «Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği,» «Komando zulmüne son, jandarma dipçiğine son», «Kahrolsun ırkçı politika güdenler», «İşçi, köylü, gençlik elele.»** karşı mücadele edeceğiz.»

«Türk ve Kürt emekçileri hâkim sınıflara ve Amerikancı AP ye karşı her geçen gün daha şiddetle mücadele ediyorlar. 15 — 16 Haziran şanlı işçi mücadelesi, Adana işçi mücadelesi zalimleri korkudan titretti. Türkiye'nin dört bir yanında köylüler toprak ağalarına karşı mücadele bayrağını yükselttiler. Kürt halkı da milli baskılara karşı yiğitçe mücadele ediyor.

«Kürt ve Türk halklarının düşmanları ortaktır. Türkiye halkları işçi ve köylülerin devrimci iktidarını kurmak için omuz omuza mücadele edecektir.»

KÖYLÜLER GAZETEMİZİ KAPIŞTI

Mitingten sonra İŞÇİ — KÖYLÜ gazetemiz dağıtıldı. Ortalık birdenbire karıştı. Köylüler büyük bir coşkunlukla gazetemizi kapıştılar. Gazeteler kapanın elinde kaldı. Görülecek bir manzaraydı.

Siirt yolunda bekletilen 12 kamyon, iki cip dolusu komando miting dağıldıktan sonra Kozluk'a girdi. Miting alanına gele-

Zulüm gören Kürt köylüleri

(Baştarafı sayfa 1 de)

alamaz oldum. Kaburgalarımın çatırdadığını duydum. Dört defa potinle kafama vurdu. Sonra beni evime götürdü. Bir hayvan kestirdi. Kendisine ziyafet çekti. İki gün evden çıkamadım.»

Köylülere veda ederek Haferi köyüne gitmek için evden ayrıldık. Evdeki köylülerden biri heyecanla yanımıza geldi. Herşeyi gördüğünü, içerde utandığı için anlatamadığını söyledi. Bizimle beraber gelerek kasabadan çıkınca anlatmaya başladı: **«Komandolar ve Yüzbaşı Ayhan Deniz köye geldiler. Yanlarında H.'nın karısı vardı. Dağa kaldırmışlar, dört gün yanlarında sürüklemişler. Kadın yürüyemiyordu. Yüzbaşı kadını sırtıma yükledi. yürüyerek Berrabana mağaralarına geldik. İhtiyar bir kadın mağaranın önünde yün büküyordu. Yüzbaşı kadının ayağa kalkmamasına kızdı. İhtiyar kadının üstüne yürüdü. Fistanını başına geçirdi. Donunu yırtarak kadını çıplak etti. Sırtüstü yere yatırdı. Sopayla dövdü. Sırtını simsiyah etti. Kadın «Havare, Havare» (İmdat) diye bağırıyordu. Kızını da niçin ağlıyorsun diye dövdüler. Yüzbaşı elindeki bastonu kadının mahrem yerine soktu. Sonra elini de soktu. Kadını bacağından tutarak mağaranın arka tarafına sürükledi. Komandolara «Bu kahpeyi S...» dedi. Sonra ne yaptığını göremedim.»**

Konuşarak yürüyorduk. Nibil köyünden genç bir fakir köylü anlatmaya başladı: **«Komando köye geldi. Kadın, çocuk, erkek hepimizi köyün dışına topladı. Komandolar köye girdiler. Eşyaları, döşekleri hep dışarılara attılar. Buldukları paraları, altınları aldılar. Bu komandolar eşkiyadan da eşkiya çıktı. Eşkiyalar hiç olmazsa namusumuza dokumuyordu. Zulümden kasabaya kaçtım. Üçyüz elli lira para harcadım. Beş kuruş para yok artık. Acım. Köye dönüyorum.»**

Üç buçuk saat yürüdükten sonra Haferi köyüne vardık. Komandonun zulmettiği bir yoksul köylüyle karşılaştık. Bizi evine davet etti. Mağara gibi bir yere girdik. Karanlığa gözlerimiz alışınca anlatmaya başladı. Kıt Türkçesinin yetişmediği yerde, yerlere yatarak, el kol işaretleri yaparak, kendisine nasıl eziyet edildiğini anlattı:

«Cemse çıkmış köye geliyordu. Biz içeriye girdik. Bir adam geldi. «Yüzbaşı seni çağırıyor» dedi. Camiye gittik. Bir komandoyla beraber Yüzbaşı, sorgusuz sualsiz beni sopayla dövdü. Beni yakamdan tutarak döve döve Hırbezil köyüne götürdüler. Hırbezil'de erkekleri ve kadınları bir araya topladılar. Bizzat Yüzbaşı Ayhan Deniz kadınları kendi eliyle çıplak ediyordu. Bakamadım. Ayhan Deniz hamile bir kadını çağırdı. Donunu dizine kadar indirdi. Sonra A. adlı bir erkek köylünün donunu çıkardı. Kıçına baston soktu. A. ile beni Hırbe'den Zırney'e götürdüler. Said'e misafir gelen üç kadından birini Yüzbaşı çağırttı. Donunu çıkarttı. Ağzını ve dişlerini döve döve kırdılar. Sonra bizi Şabane'ye götürdüler. Beni tekrar falakaya yatırdılar. Şabane halkının gözü önünde beni dövdüler. Gece saat onikide döve döve ve koştura koştura Bezek'e götürdüler. Ayaklarıma basamıyordum. Oradan saat birde Hesinmeryem'e götürdüler. Bir daha falakaya yatırdılar. Sabaha

PETROL-İŞ GREVI

(Baştarafı sayfa 4 de)

AP iktidarı bu yabancı şirketlerin tatlı kârlarına halel gelmesin diye grevi erteledi. Bu AP iktidarı işbirlikçi sermaye uşağı değil de nedir?

Mobil Oil, Shell ve BP'nin işyerlerinde grev yapan işçiler, Petrol — İş Sendikasına mensuptur. Bu sendika, sarı Türk — İş içinde muhalefete geçen ve CHP'nin yolunda bir politika izlenmesini isteyen dört sendikadan biridir. Petrol — İş Sendikası, AP iktidarı grevi durdurduktan sonra yabancı şirketlerle pazarlığa oturdu. 21 Şubatta da bu şirketlerle bir toplu sözleşme imzaladı. Böylece AP iktidarının durdurma kararından sonra, sendikanın da toplu sözleşmeye imzayı basmasıyla, petrol işçilerinin mücadelesi örtbas edilmek isteniyor. İktidar bunu zor yoluyla yapmak istiyor. Petrol — İş Sendikası ise oyununu büyük lâfların arkasına gizliyor.

Amerikan emperyalizmi ve diğer emperyalist ülkeler, yoksul halkları insafsızca sömürmek için bütün dünyada bir sömürü şebekesi kurmuşlardır. Bunların şirketleri bütün dünyaya el atarlar. Sömürdükleri ülkelerin kaynaklarını diledikleri gibi kullanırlar. İşçi ve köylüleri köle gibi çalıştırırlar. Bu soyguncu şirketler, her ülkede şişgöbekli Amerikancı patronlar, toprak ağaları ve tefeci — tüccarlarla ortaktırlar.

Mobil, Shell ve BP de bütün dünya petrol piyasasına hâkim olan üç dev şirkettir. Bunların Türkiye'de de birçok paravan şirketi vardır. Türk Petrol, Ersanlar, Mobil Oil Türk A.Ş. gibi şirketler aracılığıyla bunlar Türkiye'deki petrol alanlarını kapatırlar. Petrol çıkartılmasını önlerler. Buna karşılık kendileri dışarıdan pahalı petrol getirerek, Amerikancı AP iktidarıyla işbirliği yaparak Türkiye'ye kazık atarlar. Dışarıdan getirdikleri bu petrolleri de kendi tasfiyehaneleri olan Mersin'deki ATAŞ rafinerisinde işlerler. Böylelikle kârlarına kâr katarlar. Her yıl milyonlarca liralık kârı kasalarına doldururlar.

Petrol — İş sendikası Başkanı İsmail Topkar ve CHP Genel Sekreteri Bülent Ecevit «bütün petrol şirketlerinin millileştirilmesini» istediler. Yabancı petrol şirketlerini hangi iktidar millileştirebilir? AP, bu şirketlerin menfaatlerini savunuyor, işçilerin grevini durduruyor. CHP'ye gelince, halkımızı yabancı şirket sömürüsünden CHP de kurtaramaz. Çünkü CHP'nin de büyük patronlarla ve yabancı sömürücülerle bağları vardır. CHP halk devrimi istemiyor, kendisinin seçim yoluyla iktidara gelmesini istiyor. Oysa, tek kurtuluş yolu işçilerin ve köylülerin devrim yapmasıdır. Yabancı şirket sömürüsünü yokedecek tek iktidar işçi — köylü iktidarıdır.

Bu soygun çarkını yıkacak olan halkımızın mücadelesidir. Emekçi halkımız, birleşip omuz omuza mücadele ederek işbirlikçi iktidarı mutlaka yıkacak, işçilerin ve köylülerin iktidarını kuracaktır. O zaman Türkiye'de yabancı şirket sömürüsünün de kökü kazınacaktır! İşçilerin ve köylülerin devrimci iktidarı, bütün yabancı şirketleri, bankaları, bütün diğer soygun şebekelerini sömürücülerin elinden alacaktır.

Yaşasın petrol işçilerinin mücadelesi!

Kahrolsun işbirlikçiler! Kahrolsun Amerikan emperyalizmi!

ADEL

(Baştarafı sayfa 4 de)

seçtiği temsilcileri tanımadı; Cumartesi ve Pazar mecburi mesai koydu; sağa sola disiplin cezaları dağıtmaya başladı. Patrona satılmış ustabaşılar işçileri silâhla tehdit ediyorlar. Bütün bunlara rağmen 1 Şubat günü başlayan oturumda, işçiler kararlı bir şekilde şu taleplerde bulundular: **Mecburi mesai kalkmalıdır. Ustabaşıların baskısına son verilmelidir. Kimya — İş tanınmalıdır.**

BASKILAR

(Baştarafı Sayfa 1 de)

devrimcilerin evlerine baskınlar düzenlemiş, İşçi — Kökylü gazetesini ve diğer devrimci yayınları toplamıştır.

İşçilerin mücadelesini kanla bastırmaya kalkışan patronlar işçi arkadaşlarımızı işten atıyorlar. Atılan işçilere başka fabrikalar iş vermiyorlar. Bossa fabrikasından 800 işçi arkadaşımızı işten atma hazırlığı içerisindeler

SÜPERLİT

Baştarafı Sayfa 4 de)

toplu sözleşme yetkisinin Çimse — İş'e verilmesini kararlaştırdı. Keramik — İş'li işçiler, yalnız 60 üyesi olan Çimse — İş'in toplu sözleşme yetkisi almasını haklı bir öfkeyle karşıladılar. İşçiler, oturma grevi başlattılar. Çimse — İş'li 60 işçi ise çalışmaya devam etti.

Bunun üzerine patron fabrikaya sivil polis doldurdu ve işçileri fabrika dışına çıkmaya, direnişlerini orada sürdürmeye zorladı. Kapı önünde çadır kuran işçiler, çalışan arkadaşlarına bir bildiri dağıttılar. Bu bildiri üzerine, işe devam etmekte olan işçilerden 30'u daha işi bıraktı. Çalışan yalnız 30 kişi kaldı. Çimse — İş'e bağlı bu işçiler, fabrikaya ancak polis kordonu altında girip çıkabiliyorlar.

ECA ve Topuz — Torçelik fabrikalarındaki işçiler, Süperlit Boru'da direnen arkadaşlarını desteklemek için sık sık onları ziyaret ediyorlar. İşçiler, devletin polisinin, patronların ve sarı sendikanın nasıl işbirliğini yaptığını açıkça görüyorlar. Şanlı 15 — 16 Haziran mücadelesinin yolunda ilerleyen işçi sınıfımız, sarı sendika çemberini mutlaka yolunda ilerlieyn işçi sınıfımız, kıracaktır.

rini dövdüler, kadınlara hakaret ettiler. Salih adlı bir yurttaş ve iki kardeşi, Botan çayı üzerinde bir yere götürüldüler. Eşkiya kılığına sokularak bir muhabire fotoğrafları çektirildi. Eşkiyalıkla ilgileri olmayan bu üç vatandaş, kamuoyuna eşkiya olarak yutturulmak istendi.

Aynı saatlerde Reşat köyüne de bir baskın yapıldı. Köy halkı soğuk havada evlerinden çıkarılıp bir meydana toplandı. Erkekler başka bir köye götürüldü. Kadınlar komandoların silâhları altında bekletildi ve dövüldü. Soğukta bekletilen on günlük bir çocuk üşüyerek öldü.

Aynı zulüm Gele köyünde de uygulandı. Köylüler falakaya yatırıldı. Erkeklerin parmakları arasına mermi konularak işkence edildi. Yaşlı bir kadının parmakları kırıldı.

Kevsan köyünde de köylüler caminin içinde dövüldüler. Dayaktan komaya giren köy muhtarı tedavi için götürüldüğü Siirt hastanesine alınmadı.

Sımgar köyünde köylüler köy okuluna toplandı ve tehdit edildi. Köylüler evlerinden silâh getirmeye zorlandı. Köylüler baskılar karşısında köyü terket tiler.

İşte hâkim sınıfların temsilcilerinin olmadığını söyledikleri Kürt halkına yapılan zulüm ve işkencelerden bazıları bunlardır.

KÜRT VE TÜRK HALKLARI ZAFERE OMUZ OMUZA YÜRÜYECEKTİR

Bu zulmün sebebi nedir? Bütün Türkiye halkı sömürüye karşı ayaklanıyor, hâkim sınıflar iktidarlarının her geçen gün yıkılmakta olduğunu görüyorlar. Kürt halkının her geçen gün güçlenen mücadelesini zulümle ezmek istiyorlar. Kürt ve Türk halkını aynı sınıflar ezmekte-

Mitingte senelerdir devrimci mücadele veren Edip Karahan, Ankara, İstanbul ve diğer ocak temsilcileri ile gazetemiz temsilcisi söz aldılar. Konuşmacılar kurtuluş için **Türk ve Kürt halklarının kardeşliğini** savundular. İktidarın zulmünü dile getirdiler. Kürtçe şiirler okudular.

Diyarbakır Devrimci Doğu Kültür Ocağı başkanı Ömer Çetin şöyle dedi: **«Batıda işçi ve köylülerin bilinçlenmesi, örgütlenmesi, doğuda ise Kürt halkının demokratik haklarını bilinçli ve kararlı bir şekilde talep etmesi ve taleplerini gerçekleştirmek için mücadeleye hazırlanması, hâkim sınıfların iktidarını korkutmaktadır.»**

Ömer Çetin Kürt halkına yapılan zulmü şöyle dile getirdi: **«Özel şekilde yetiştirilmiş komando adı verilen askerî birlikler, silâh ve eşkiya arama kisvesi altında, Doğudaki Kürt halkına istilâcı orduların dahi yapamıyacağı zulüm ve baskıyı yapmaktadır. Köylerde kadınlar soyulmakta, dağa kaldırılmakta, erkekler dövülmekte, mahrem yerlerine cop sokulmakta ve hattâ öldürülmektedir.»**

«Ama bu tertipler bizi yıldırmayacaktır. Biz devrimciler, omuz omuza vererek halk iktidarı kuruluncaya kadar, Türkiye'deki halkların kardeşliğini tam olarak sağlayıncaya kadar mücadele edeceğiz.»

Daha sonra İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini temsilen bir arkadaşımız konuştu. Arkadaşımız şöyle dedi: **«Bugün Türk ve Kürt halkları baskı, sömürü ve zulüm altında inlemektedir.** Kürt halkı ayrıca millî baskı altındadır. Komando zulmü Kürt emekçilerine kan kusturuyor. Bütün bunlara boyun eğecek miyiz? Hayır kardeşler. Ağaların, büyük patronların faizcilerin ve onların devletinin polisine ve jandarmasına

rek silâhlı gösteriler yaptılar. Halkı korkutmaya çalıştılar.

Korksunlar yürüyen halktan
Çığ gibi geliyor toptan
İstanbul Diyarbakır Sivas'tan
Yürür bir gün inadına.

karşı dizlerimin üzerinde emekleyerek kaçtım.» Tabanını göstererek **«Aha ayağımın bütün derisi soyuldu.»** dedi.

Zulme ve hakarete uğrayan köylüleri gördük. Bunları dinledik. Zalimlere karşı hıncımız daha da artarak geri döndük.

ABDÜLKADİR ACAR

(Baştarafı sayfa 1 de)

larla sindirmeye çalışıyor. Ama bunların hepsinin nafile olduğuna inanıyoruz. Çünkü dünya halklarının demokratik mücadelesinin bir parçası olan Türkiye halklarının mücadelesini hiçbir kuvvet önleyemez.

Son zamanlarda faşizmin dişlerini göstermeye başladığı dönemde devrimcilere düşen görev, faşizme karşı geniş halk kitlelerini bilinçlendirmek, örgütlemek ve ona karşı vargüçleriyle dövüşmektir.

Bu olaydan sonra Nusaybin'de bir miting düzenlemek istedik, ama ağalar siyasî iktidarla birlikte önlediler. Ama biz yine de yılmayacağız. Ağalar şunlardır: AP ilçe başkanı Hacı Selâhattin Ay, Hasan Yıldırım (Demokratik Parti İlçe Başkanı Adayı), Süleyman Aslan, vs. Bunlar önce mitinge bütün güçleriyle katılacaklarını söyledikleri halde geri çekilmişlerdir. Bunlardan başka bir şey de beklenemezdi. Çünkü bunlar geniş nüfuzları olan toprak ağalarıdır.

Olayın yankıları devam etmektedir. Önemli şeyler olunca sizleri haberdar ederiz.

Olayı İŞÇİ — KÖYLÜ gazetemizde neşredeceğiniz umuduyla devrimci selâmlar.

Yaşasın Türkiye halklarının devrimci mücadelesi!

Yaşasın Halk savaşının zaferi!

Kahrolsun Amerikan emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçileri ağalar, beyler ve zalimler!

Nusaybin'in köylerinden bir arkadaş.

HACETTEPE

(Baştarafı Sayfa 1 de)

yurduna giren polis, erkek yurdunda güçlü direnişle karşılaştı.

Gençler polise kahramanca karşı koydular. Polis takviye birlikleri getirdi. Gençler yardım almasın diye bütün yolları kesti. Bu saldırılardaki baş yamağı faşist sürüleri Hacettepeye çağırdı. Ancak polis desteğiyle ortaya çıkabilen faşist sürüleri, polisin kendilerine teslim ettiği öğrencilere işkence yaptı. Yaralı gençlerin tedavi edildiği hastaneye ateş açtı.

Gençler bütün bu baskı ve zulme göğüs gerdiler. Polis, silâh üstünlüğüne rağmen, binaya uzun bir süre giremedi. Gençler binayı kat kat savundu. Mücadele beş saat sürdü. Dört polis, iki tane de emniyet âmiri yaralandı.

Amerikancı iktidar devrimci gençliği yıldırmak istiyor. İstanbul'da 15 — 16 Haziran'da, Adana'da ve başka yerlerde işçilerin karşısına zorbalık kuvvetlerini çıkardı. işçi mücadelesini durdurabildi mi? Kürt halkına karşı komando baskınları düzenledi. Kürt halkının demokratik hakları için mücadelesini durdurabildi mi? Turanlar'da, Kayabaşı'nda ve diğer köylerde köylülerin karşısına jandarmayı dikti. Köylülerin mücadelesini durdurabildi mi? Üniversitelere, yurtlara saldırılar düzenledi. Bir çok devrimciyi kahpece şehit etti. Devrimci gençliğin mücadelesini durdurabildi mi?

Amerikancı iktidarın bütün çabaları boşunadır. Halkımız gericilerin iktidarını yerle bir edecek, işçi — köylü iktidarını kuracaktır.

MİDYAT

(Baştarafı Sayfa 1 de)

ğalar ve halk düşmanları din ayrılığı yaratarak bir güruhu üzerlerine saldırtmıştır. Bu saldırı tüm halkımıza yapılmıştır. Aslında dünyanın her yerinde böyle evlenmeler oluyor.

Komandolara bakın!

Onlar Estel'de suçluları yakalayacakları y e r d e Midyat'ta nasıl gövde gösteriyorlar görün! Bizim devrimci gücümüz bunları elbette alt edecektir. Çünkü biz haksızlığa karşı haklı halk kurtuluşunun bayrağını yükselteceğiz ve bütün zalimleri perişan edeceğiz.

Yaşasın tüm dünya halklarının devrimci halk kurtuluşu ve halkların kardeşliği. Kahrolsun nüfuz mütegallibesi ve irtica.

Midyatlı Devrimciler

Mustafa amcaya

(Baştarafı sayfa 4 de)

tence yoluyla Karadeniz üzerinden Batum'a geldik. Karabekir Paşanın topçu kıtasına katıldım. Kars, Gümrü mevkilerinde topçu obüs bataryalarında muharebe verdik. Ermenileri mahv ve perişan ettik. Sonra Erzurum Fildosulu Kışlasında dururkene, Vali geliyor dendi, ama gelen galiba Mustafa Kemal Paşa idi. Selâma çıktık. Kâzım Paşayla el kavuşturdular. Birbirlerini ümüklerinden öptüler.

«Daha sonra duyduk ki Yunan Afyon, Aydın'a gelmiş. Dizlerimi vurdum, bizim memleket Yunan işgalinde diye. Toplarımızı aldığınan Ankara'ya, oradan Bolvadin'e geldik. Muharebe ettik. Hücum sırası geldi. Afyon'dan düşmana hücum ettik. On bir günde İzmir'e çıktık. Düşmanı bozduk, tepeledik. Beş ay sonra tezkere aldık köye döndüm.»

Daha sonra söz döndü dolaştı memleketin bugünkü durumuna geldi. Bugün de bir millî kurtuluş savaşı içindeyiz. Memleket Amerikan boyunduruğu altında. Büyük patronların, toprak ağaları ve tefecilerin zulmü her geçen gün ağırlaşıyor. Kurtuluş savaşı gazisi Mustafa amca şöyle diyor: **«Turanlar köylüsü olarak ağalara karşı açtığımız mücadele de en sonunda kurtuluşa varacak. Hele bütün köylüler ve işçiler birleşmeye görsün.»**

İşçilerin sendika hürriyetini hiçe sayan patron, bu istekleri kabul etmedi. Direnişin dördüncü günü, Adnan Ellialtıoğlu Kartal'dan 25 jandarma getirtti. Jandarmanın bekçiliğine güvenen patron, 20 işçinin çıkışını verdiğini bildirdi. İşçiler **«ya hepimiz, ya hiçbirimiz»** diyerek işçi dayanışmasının gücünü gösterdiler. Jandarmanın işçileri fabrikaya sokmaması üzerine, işçiler fabrika önünde nöbet tutmaya koyuldular. Bu sırada patron Balmumcudan getirttiği 100 komando erini sinsice fabrikaya yerleştirdi. Bir akşam, işveren köpeği sekiz kişi fabrikadan çıkarken, işçiler bu patron uşaklarına iyi bir ders vermek istediler. Ama patron, bu sekiz uşağını silâhlandırmıştı. Komandolar da bu satılmışları koruyarak işçilere saldırdılar. Ertesi gün aynı olaylar tekrarlandı; bir kadın işçi feci şekilde dipçiklendi. Ama yiğit Adel işçileri bütün bu olaylardan yılmadılar.

İşçiler yiğitçe karşı koydular. Çevre fabrikalardaki işçiler yardıma koştular. Maltepe ECA Pes Döküm işçileri, Kurban Bayramı dolayısıyla kurban kesmek için aralarında para toplamışlardı. Arkadaşlarının güç durumda kaldığını görünce, kurban kesmekten vazgeçtiler. Topladıkları 1300 lirayı Adel fabrikasındaki arkadaşlarına verdiler.

Bugün Adel işçileri kararlı ve disiplinli bir şekilde fabrikanın önünde nöbet tutuyorlar. Kurdukları barakalarda yatıp kalkıyorlar. Bütün Kartal bölgesi işçileri, Adel işçilerinin mücadelesiyle beraberdir. Her gün, Trans — Kök, Elmar, Java, Bürosan Otopar, Farglas Kimas ve ECA işçileri Adel'li arkadaşlarını ziyarete geliyorlar. İşçiler, işçi sınıfı mücadelesinin meselelerini birlikte tartışıyorlar.

Bütün bunlar bize şunu gösteriyor: Patronlar ve sarı sendikalar ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar, **işçi sınıfımız sarı sendika çemberini kıracaktır. Patronların tatlı kârlarının bekçiliğini yapan jandarma ve komando birlikleri bu mücadeleyi durduramıyacaktır. İşçi dayanışması, işçi kardeşliği, işçi sınıfımıza** zafer yolunu gösteriyor.

Kahrolsun patronlar ve onların uşakları, sarı sendikalar, jandarma ve komandolar!

Yaşasın Adel işçilerinin yiğit mücadelesi!

İşçiler patronların silâhlı adamlarının zoruyla çalıştırılmaktadır. İşçilerin devrimci sendikalarda birleşmelerine karşı, patronlar ve onların sendikası sarı Teksif her türlü oyuna başvurmaktadırlar.

Beyaz Çimentonun yiğit işçileri işgallerini sürdürüyorlar.

Halkımız üzerinde kanlı zulümlerini sürdüren kara iktidarı mutlaka halk güçleri yıkacaktır.

YOZGAT'TA DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER HAPİSTE

Yozgat'ta altı devrimci arkadaş halk düşmanlarının tertipleri sonucu hapsedildi.

Yozgat lisesi öğrencileri okuldaki haksızlıklara karşı boykota karar verdiler. Lise müdürü ve emniyet müdürü bu durumu önlemek için devrimci gençlere bir tertip hazırladılar. Altı liseli, bir akşam lisesinin duvarlarına boykotu bildiren afişler asarlarken nezarete alındılar. Ertesi gün Devrimciler Derneği basıldı. Kitaplara el konuldu. Şehit devrimcilerin resimleri yırtıldı. Gazi Sungur, İbrahim Dumlupınar, Fatih Atillâ, Ali Keven ve Ali Diker adlı arkadaşlar hiç bir sebep gösterilmeden hapse atıldılar.

ARTVİN LİSESİNDE FAŞİST BASKI

Kendilerine yapılan haksızlığı protesto etmek için bir yürüyüş yapan Kâzım Karabekir lisesinin 65 öğrencisi faşist yöneticiler tarafından okuldan atıldılar.

Artvinli liseliler bu faşist baskılara sonuna kadar direneceklerini söylemişlerdir.

ERGANİ'DE İŞÇİ - KÖYLÜ SATAN KÖYLÜLERE BASKI YAPILIYOR

Ergâni Devrimci Doğu Kültür Ocakları Başkanı Ömer Kan köylülere İşçi — Köylü dağıtırken nezarete alındı. Ömer Kan'la birlikte gazeteyi okuyan 4 köylü de savcılığa çağrıldı ve orada ifadeleri alındı. Köylüler «Bizim adımıza bir gazete çıkıyor onu da okutmuyorlar.» dediler.

BURSA'DA BASKI

cilerinden Süleyman Karabaş, Mehmet Uygun, Önder Sevgi, Cemal Aliş, Şeref Çalışır arkadaşlar bildiri dağıtma suçundan tutuklandılar. Bursa Dev - Genç toplantısından sonra şehir içinde dağıtılan bildiriden sonra meydana gelen tutuklama olayı, Bursa'daki devrimci arkadaşlar arasındaki devrimci dayanışmayı bir kat daha güçlendirdi.

Halkın Talepleri Derhal

(Baştarafı Sayfa 1'de)

13. Üniversite özerkliğini kaldıran kanun tasarıları çöksün!

14. Üniversiteden polis karakolları kalksın!

15. Polis işkencesi ve jandarma zulmüne son verilsin!

16. Toplum polisi ve toplum jandarması teşkilâtları kaldırılsın!

17. Halkın toplantı ve gösteri yürüyüşü, dernek kurma, fikir hürriyetini ve haklarını tamamen ortadan kaldıran bütün kanun tasarıları geri alınsın! Bu hakları fiilen yokeden bütün baskılara son verilsin!

18. Yayınlar üzerindeki baskılara, gazete, dergi ve kitap toplatmalarına son verilsin!

19. Ceza kanunun faşist 141. ve 142. maddeleri kalksın! Halkın siyasî teşkilâtlanmasını ve siyasî mücadelesini baskı altına alan bütün kanunlar kalksın!

20. Memur ve öğretmenlerin sürülmesine son verilsin. Memurlara grev hakkı tanınsın!

21. Genel af çıksın!

Halkın bu âcil talepleri için birleşelim, mücadelemize hız verelim! Bu âcil taleplerimiz için mücadele ederken, kurtuluşa ancak DEVRİMLE gerçekleşecek işçi - köylü iktidarıyla kavuşacağımızı bütün halka yayalım!

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

Onbeş günlük gazete * Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Dizgi — Tertip — Baskı : Ulusal Basımevi - ANKARA

İdare yeri, yazışma ve abone adresi : Adakale Sokak 28/1, Kızılay — Ankara * Telefon : 12 74 17

Bürolarımız: İSTANBUL Sekbanbaşı Sok. Manolya Pasajı Kat 3 * Telefon : 27 39 61 * ALİBEYKÖY : Kemerburgaz Caddesi 54 * BAKIRKÖY: - Aksu Caddesi Osmaniye Yolu 30

Yurtdışı Bürolarımız : BERLİN : 1 Berlin 12, Schillerstrasse 64 * MÜNİH : 8 München 19, Orffstrasse 10 * FRANKFURT:

Yıllık Abone : Yurtiçi 10 TL., Avrupa (uçakla) 40 TL * İlân : Santimi 20 TL. * Yayın ilânları indirimlidir.

6 Frankfurt a. m., Hamburgerallee 72.

Kartal'daki bütün işçiler omuz omuza

ADEL işçilerini jandarma, komando durduramaz

İstanbul İŞÇİ — KÖYLÜ Bürosu Bildiriyor

Kartal'daki Adel Kalemcilik Türk Anonim Şirketinde işçiler sarı sendikaya ve patrona karşı direnişe geçtiler. Şubat ayının başından beri yiğit bir mücadele veriyorlar.

Bu fabrikada Türk — İş'e bağlı iki sarı sendika, Ağaç — İş ve Petrol — İş, işçileri patrona satmak için işbirliği yapıyorlar. İşçiler bu durumu kavradılar ve 238 işçiden 230'u Kimya — İş'e kayboldu. Bunu öğrenen patron, işçiler üzerinde büyük bir baskı kurdu. İşçilerin

(Devamı sayfa 3 de)

Süperlit Boru işçileri Sarı Sendikaya Karşı Mücadelede

İstanbul İŞÇİ — KÖYLÜ Bürosu Bildiriyor

Keramik — İş'e (DİSK) üye Kartal Superlit Boru Fabrikası işçileri, 15 Şubat Pazartesi gününden beri sendikal hakları için direniyor.

300 kişilik fabrikada Keramik — İş sendikasının 240 üyesi var. Türk — İş'e bağlı Çimse — İş'in ise pek az üyesi var. Ama patron, sarı sendika ve Bölge Çalışma Müdürlüğü, işçilere karşı işbirliği halinde. Bu şebeke,

(Devamı sayfa 3 de)

Süperlit İşçilerinin Çağrısı

Süperlit Boru Fabrikası İşyerinde Çalışan İşçi arkadaşlarımıza çağrımızdır.

Arkadaşlar, biz işçilerin kendimizden başka bizleri düşünenimiz var mıdır? Acaba bir gün aç kalsak bugün hizmet ettiğiniz, kanadına sığındığınız işveren bize soracak mıdır? Biz işçilerin amaçları, gayeleri, çileleri, dertleri hep aynı değil midir? Niçin biz bugüne dek bizi hor gören, bizim sendika seçme hakkımızı kısıtlayan ve ezen Süperlit Boru Fabrikası işverenine karşı direnişe geçtiğimiz halde, bizim yanımızda değilsiniz? Acaba siz bu şekilde bizim direnişimizi kırmak için çalışmaya devam etmeniz sonunda sayın işveren sizleri mükâfatlandıracak mıdır?

Kardeşler gelin, evde bizlerden bir dilim fazla ekmek bekleyen yavrularımızın istikbali, kaderi ve hatırı için bizim aramıza katılın. Biz bugüne kadar sizin ne şekilde baskılarla çalıştırıldığınızı biliyoruz. Sizlere karşı gücenikiz ama düşman değiliz. Gelin, aramızdaki bağları daha da açmadan aramıza katılın. Ve direnişimizi zaferle bitirelim.

Bizim kimseye düşmanlığımız yoktur. Ki bizler her zaman aynı tezgâhta ve aynı makinaların başında çalışacağız. Eğer bugün dışarıda olan biz işçi arkadaşlarınızın bir amacı varsa, bu hepimizin amacıdır.

Gelin omuz omuza, kardeşçesine, mücadelemizi yürütelim.

Ki bizler yalnız da değiliz. Bizim bu direnişimizi 2500 kişilik Arçelik, 1000 kişilik Otosan, 800 kişilik Tuzla Porselen, 350 kişilik Topuz Torçelik, 400 kişilik ECA, 150 kişilik Kurt Kiremit, 1200 kişilik Yarımca Seramik, 200 kişilik Eternit Boru işçileri ile DİSK'e bağlı bütün işçiler, direnişimizi büyük bir inançla maddi ve mânevi bakımdan desteklemektedirler.

Yarınımızın iyi günleri için gelin, kardeşçe direnişimizi hep beraber yürütelim.

Direnen Süperlit Boru Fabrikası İşçileri

Patron Harteks işçisini bölemeyecek

İstanbul İŞÇİ — KÖYLÜ Bürosu Bildiriyor

Uzun süreden beri düşük ücretlerle ve iş güvenliğinden mahrum olarak çalıştırılan Harteks işçileri, haklarını almak üzere harekete geçti. Mücadele azmi ve devrimci fikirler, işçiler arasında hızla yayılmaya başladı. Patron işçilerin alınterini bundan böyle eskisi gibi sömüremiyeceğini görünce kanunsuz lokavta başvurdu. Fabrikayı kapattı. İşçiler arasında ikilik çıkarmak maksadıyla çeşitli oyunlara girişti. Önce 7, daha sonra 18 işçiyi işten çıkardı. Patron, ancak işçiler bu duruma rıza gösterdiği takdirde, fabrikayı tekrar açacağını bildirdi.

Bu oyunlara ve tehditlere karşı Harteks işçileri tutkunluklarını arttırdılar. İşçilerin patrona cevabı, her an zalim düşmanın başına inmeye hazır bir çe-

Teknik Boya İşçisinin Grevi, Patrona, Sarı Sendikaya, İktidara Karşı

İstanbul İŞÇİ — KÖYLÜ Bürosu Bildiriyor

Hür Mensucat Sendikasının (DİSK) Topkapı'da Teknik Boya

Vietnam, Kamboçya, Laos, Tayland Halkları Dişine Kadar Silâhlı Amerikan Ordusunu Yerle Bir Etti!

8 Şubat 1971 de ABD emperyalistleri kahraman Hindiçini halklarına karşı yeni bir saldırıya girişti. Emperyalist Amerikan ordusu ve onun sadık uşağı Güney Vietnam kukla hükümeti, Laos sınırına kuvvet yığdı. 8 Şubat günü 20.000 paralı asker Laos'a girdi. Amerikalılar ve Güney Vietnamlı gericiler Laos halkının bağımsızlığını ayaklar altına aldılar; yoksul halka karşı görülmedik bir vahşet uyguladılar. Halkın gelişen mücadelesini zorbalıkla bastırabileceklerini sandılar. Köyleri yakıp yıktılar; ekinleri yaktılar. Kadınları ve çocukları işkenceyle öldürdüler.

Ama ABD emperyalistleri ve Güney Vietnamlı gericiler **umduklarını bulamadılar.** Laos'un yoksul halkı bu haince saldırıya karşı kahramanca göğüs gerdi. Şiddetli bir mukavemetle karşılaşan gericiler çok ağır kayıplar verdiler ve ilerliyemediler. Bu Amerikan uşağı ordunun maneviyatı çok bozuktu: Halka zulüm ettikleri için er geç cezalarını bulacaklarından korkuyorlardı. Ama onlar, ellerindeki modern silâhlara, uçaklara, helikopterlere, yangın bombalarına güveniyorlardı. Bu böbürlenmeleri, halkın kahramanlığı karşısında iflâs etti. 24 Şubata kadar yurtsever Laos kuvvetleri 150 Amerikan uçağını ve sayısız helikopteri düşürdüler. ABD emperpalistleri hava hücumlarını kesmek zorunda kaldı. Laos halk kurtuluş kuvvetleri, emperyalistlerin ve gericilerin üslerini kuşattılar. Gerici paralı askerler arasında açlık başgösterdi. Amerikan gazeteleri bile hezimeti kabul ettiler. Yiğit Laoslular, kurtuluşu için dövüşen bir halkın asla yenilmiyeceğini; çok güçlü gözüken dişi

Bütün gericiler kâğıttan kaplandır. Gericiler, görünüşte korkunçtur, ama aslında o kadar güçlü değildirler. Uzun vadeli bir bakış açısından, gerçekten güçlü olan gericiler değil halktır.

tün zenginliklere el koyuyorlar. Dünya halklarını kendilerine köle etmek istiyorlar.

Bu emperyalistler, kendilerine boyun eğmeyen, bağımsızlık ve kurtuluş için başkaldıran yoksul halkların üzerine ordularını yolluyorlar. Onları kana boğmaya çalışıyorlar.

İşte ABD Hindiçini'ye bunun için saldırdı. Hindiçini Asya'nın Güney Doğusundaki bir bölgedir. Vietnam, Kamboçya, Laos ve Tayland, bu bölgededir. Hindiçini halkları 1930 lardan bu yana devrimci partilerinin önderliğinde emperyalistlere karşı mücadele vermektedir. Hindiçini halklarının büyük devrimci Ho Si Min'in önderliğinde yürüttükleri bu mücadelenin sonunda, emperyalistler 1954'te Hindiçini'de bulunan devletlerin bağımsızlıklarını tanımak zorunda kaldılar. Ancak gerçekten bağımsızlığına kavuşan bir tek **Vietnam Demokratik Cumhuriyeti** oldu. Güney Vietnam, Kamboçya ve Laos, emperyalistlerin ve onun işbirlikçilerinin elinde kaldı. Buralarda halk, toprak ağalarının ve işbirlikçi patronların sömürüsü ve zulmü altında inliyordu. Bu işbirlikçiler halktan vurdukları milyonları Amerika'nın kasalarına aktarıyorlar. Bu küçük ülkelerin yok-

Emperyalistleri, sömürücüleri yıkan halk ordusudur.

sul halkları zulüm ve sömürüden kurtulmak için silâha sarıldılar. Toprak ağalarına ve tefecilere karşı verilen halk savaşı, köylük bölgeleri sardı. Köylük bölgelerde gelişen devrim yangını şehirleri de sarmaya başladı. Bu bölgedeki soygun şebekesinin tehlikeye düştüğünü gören Amerika, bölgeye askerlerini soktu. Buna karşılık, Amerikan emperyalizminden nefret eden halklar, daha büyük bir azimle ayaklandılar. Amerika ve gericiler zulmü arttırdıkça halklar da mücadeleyi arttırdılar. Bir karış gerilemediler. Kadın, erkek, coluk, çocuk, genç, ihtiyar cepheye koştular. Al kanlara boyandılar ama direndiler ve Amerikan ordusunu yenilgi üstüne yenilgiye uğrattılar.

Bugün Hindiçini'de yarım milyondan fazla Amerikan askeri var ama halk kuvvetleri Güney Vietnam'ın beşte dördünü; Kamboçya'nın ve Laos'un üçte ikisini tamamen kurtarmışlardır. Düşmandan temizlenen bölgelerde işçiler ve köylüler iktidarı ellerine alıyorlar. Sömürücülerin kökünü her yerde kazıyorlar.

AMERİKAN EMPERYALİZMİ ÇÖKÜYOR. HİNDİÇİNİ HALKLARI ZAFERE YÜRÜYOR.

Amerikan emperyalistleri ilk önce Vietnam'a saldırdılar. Yenildiler. Kamboçya'ya girdiler; orada da yenildiler. Şimdi Laos'a da giriyorlar, orada da yenileceklerdir. Amerika ve gericiler, on yıl içinde Hindiçinide onbinlerce uçak, milyonu aşkın insan kaybettiler. Bu neden oluyor? Emperyalistler ve gericiler haksızdırlar. Işçiler, köylüler, ezilen halklar dâvalarında haklıdırlar. Haksız bir savaş hiç başarıya ulaşabilir mi? Haklı bir dâva, mutlaka sonunda zafere ulaşacaktır. Önemli olan, sabırla, inatla, kahramanca mücadele etmek, yıllar boyu bu yoldan dönmeden kurtuluş için savaşmaktır. **«Bir ağaç birdenbire büyümez.»** Hindiçini halkları on yıldır bu yoldalar. Amerikan emperyalist-

…fabrikasında başlattığı grev 15 günden beri başarıyla sürüyor.

Teknik Boyanın 450 emekçisinin azimli mücadelesi, bütün mensucat fabrikalarının işçilerini yakından ilgilendiriyor. Teknik Boya işçileri, sarı Teksif sendikasının işçileri sattığını biliyorlar. Patron, işçilere Teksif'i bırakmamaları ve Hür Mensucat'a girmemeleri için 15 liralık zam teklif etti. Ama işçiler bu teklifi reddettiler ve greve başladılar. Şanlı 15 — 16 Haziran mücadelesine katılmış olan Teknik Boya işçileri, mücadelelerinin daha uzayabileceğini, kararlı olduklarını söylüyorlar. Teknik Boya işçileri, işçilerin kurtuluşunun ancak devrimci halk iktidarıyla olacağını kavrıyorlar. Teknik Boya işçilerinin kavgası, yalnız patronu ve sarı sendikayı değil, Amerikan emperyalizminin ve bütün sömürücülerin iktidarını da hedef alıyor.

Yiğit Teknik Boya işçilerinin devrimci grevini, bütün diğer fabrikalardaki işçi arkadaşlar destekliyor. Mensucat işçileri, işçi kardeşliğinin ne olduğunu, çelik bir yumruk gibi birleşen işçilerin yenilmez bir güç olduğunu gösteriyorlar.

Yaşasın Teknik Boya işçilerinin devrimci grevi!

Kahrolsun işçilere zulmeden sömürücü patronlar!

…lik yumruk gibi birleşmek oldu. Harteks işçileri, haklarını alıncaya kadar direnmeye kararlıdırlar.

Yaşasın yiğit Harteks işçilerinin mücadelesi!

Plasva - Plastik İşçileri Direnişte

Maslak'ta Plasva — plâstik fabrikası işçileri, patrona karşı cesaret ve azimle mücadele ediyorlar. 22 günden beri direnişlerine devam eden Plasva — Plâstik işçileri, her şeyden önce kendilerine güveniyorlar, bütün işçilerin desteğine inanıyorlar. Sömürüye, baskıya hayır diyen Plasva — Plâstik işçileri şöyle diyorlar: «İşten atılmakla tehdit edilince Lâstik — İş sendikasını işyerine getirdik. Bunun akabinde hepimiz işten atıldık. Direniş kararı aldık ve bunda kararlıyız.»

Plasva — Plâstik işçileri, direnişlerinin bir savaş okulu olduğunu söylüyorlar. «Hak verilmez, alınır. Sonuna dek yapacağımız mücadelede Mirze Erdoğanın verdiğini değil, biz istediğimizi alacağız. Buna azimliyiz. On saat çalışmaya paydos. Pazar tatili istiyoruz. Bayramda tatil ve fazla mesailere ücret isteriz... Mücadelede kararlı olan biz Plasva — Plâstik işçileri, tüm işçi arkadaşlarımızı selâmlarız.» diyorlar.

AMERİKANCI İKTİDAR YABANCI ŞİRKETLERİN UŞAĞIDIR

AP Petrol işçilerinin Grevini Durdurdu

Üçbinden fazla petrol işçisi, 5 Şubat sabahı bütün Türkiye'de greve başladı. Üç büyük yabancı şirketin, Mobil Oil, Shell ve BP nin işyerlerinde bütün çalışmalar durdu. Grevin ikinci kademesinde bu şirketlerin bütün petrol arama ve tasfiye çalışmaları da durdurulacaktı. Ama grevin başlamasından 24 saat sonra, Amerikancı iktidar grevi 30 gün süreyle erteledi. Vurguncu AP iktidarı, grevi, onun «millî güvenliği bozucu» olduğunu söyleyerek durdurdu.

Amerikancı AP'nin «millî güvenlik» dediği nedir? Millî güvenlik, üç büyük yabancı şirketin emekçi halkı dilediği gibi soyması demek değildir! AP iktidarı grevi erteleyerek, halk düşmanı olduğunu, yabancı petrol şirketlerinin yanında yer aldığını gösterdi.

Mobil Oil, Shell ve BP'de çalışan işçiler ağır sömürü altındadırlar. On kişinin yapacağı iş tek kişiye gördürülmek isteniyor. Yapılan toplu sözleşmeler uygulanmıyor. Grev hakkı kısıtlanıyor. Çeşitli yollarla ücretler düşürülüp, 400 liraya işçi çalıştırılıyor. Bütün bunlar, bu şirketlerin sahibi olan Amerikan, İngiliz ve Hollânda sermayedarlarının tatlı kârları için... İşte

(Devamı sayfa 3 de)

Banaz'da işçiler vurguncu patrona karşı direnişe geçtiler

Banaz ilçesine 36 kilometre uzaklıktaki Cıva madeninde işçiler patron zulmüne karşı direnişe geçtiler. 4 yıldır vurguncu patron Hüseyin Minareci tarafından işletilen madende çalışan işçiler altı ay önce Maden — İş'e üye oldular. Patronu toplu sözleşme yapmaya zorladılar. Patron, yapılan toplu sözleşmeyle işçilerin günde altı saat çalışmasını kabul etmek zorunda kaldı. Toplu sözleşmeden önce işten çıkardığı işçi temsilcisini de tekrar işe aldı.

Ancak işçilerin mücadelesi patronu korkutmuştu. İşçilere sendikadan ayrılmaları için baskı yaptı. İşçi temsilcisini tekrar işten attı. Bunun üzerine işçiler patrona karşı direnişe geçtiler. Bütün işçilerin destekledikleri direniş bir buçuk aydan beri devam ediyor.

…ne kadar silâhlı bir düşmanı bile yerden yere vurabileceğini gösterdiler.

AMERİKAN EMPERYALİZMİ YOKSUL HALKLARI KANA BOĞMAK İSTİYOR. EMEKÇİ YIĞINLAR VE YURTSEVERLER KURTULUŞ İÇİN MÜCADELE EDİYOR

Gerçekten de ABD emperyalistleri Hindiçini'de büyük bir hezimete uğramışlardır. Amerika, 200 milyon nüfusa sahip büyük bir ülkedir. Amerikan emperyalizmi, yani büyük patronlar, şirketler, bankalar, Amerikan tüccarlar, emekçi Amerikan halkını insafsızca sömürüyor ve eziyorlar. Bu Amerikalı kan emiciler bütün dünyaya el atıyorlar. Dünyanın her yerine yatırım yapıyorlar. Madenlere, fabrikalara, bü…

Hindiçini halkının yiğit savaşçıları

…lerinin ve gericilerin ordusunu yerden yere vuruyorlar. Şimdi Amerika Hindiçini'de ne yapacağını şaşırmış bir haldedir. Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının mücadelesi ise bütün yoksul halklara ve küçük ülkelere örnek oluyor.

Dünya halkları, birleşin ve ABD saldırganlarını ve bütün uşaklarını altedin! Dünya halkları cesur olun, savaşmağa azmedin, güçlüklere göğüs gerin ve dalga dalga ilerleyin! O zaman bütün dünya, halkın olacaktır. Her çeşit canavar yok olacaktır.

Köylüler, Öğretmenler Gençler Kula'da Yürüdü

Kula'da köylüler, öğretmenler ve gençler, iktidarın öğretmenler ve devrimciler üzerindeki baskılara karşı yürüyüş yaptı. Gazetemizin geçen sayısında yazdık: AP iktidarı yurdun her yerinde öğretmenlere ve devrimcilere kiralık adamlarını saldırtıyor. Kula'nın Börklüce köyünde öğretmen Hüseyin Ergün'e muhtar ve akrabaları saldırtıldı. Bu hayasız halk düşmanları öğretmenin boynuna yular takarak köyde dolaştırdılar. Bu muhtar ve adamları, ağanın ve iktidarın paralı uşaklarıdır.

Ege bölgesindeki öğretmenler, köylüler ve gençler bunun üzerine Kula'da bir yürüyüş yaptılar. Mitingte konuşanlar, Amerika ve onun uşağı patronların, ağalarla tefecilerin halkımızın düşmanları olduğunu anlattılar. Halkımızın üzerindeki baskı ve zulmün ancak işçi — köylü iktidarı kurulunca sona ereceğini açıkladılar.

Turanlar Köyünden Kurtuluş Savaşı Gazisi

MUSTAFA AMCAYA

İstiklal Madalyasını Vermiyorlar

Mustafa amca, «İşte Harbi Umumiden sonra bana verilen tezkere» dedi, uzattı elindeki kâğıdı. Tezkere eski harflerle yazılmış, yeni Türkçe harflerle tasdikli örneği ise üzerine iliştirilmiş:

Hasanoğlu Mustafa

İkinci Kolordu Topçu Taburu, Alman Cebeli Obüs Bataryası efradından

Rütbe: Onbaşı.

Balâ'daki künyenin sahibi İstiklâl Harbinde hizmeti askeriyesini bilifa Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkumandanlığı iradesiyle terhis edilmiştir.

24 Eylül 1339

Yukardaki 48 senelik tezkerenin sahibi toprak mücadelesi veren Aydın'ın Turanlar köylülerinden Mustafa Bahtiyar'a İstiklâl Madalyasını vermiyorlar. Mustafa amca **«Üç yıldır uğraşır durur, hakkımız olan madalyayı almadık»** diyor. Yedi sene askerlik yapmış. Askerlik hayatını şöyle anlatıyor:

«Galiçya'da muharebe ettik. Sonra Ruslara esir düştüm. İki sene esaretten sonra Odesa, Kös-

(Devamı Sayfa 3 de)

Hapisteki 15 köylü tahliye oldu

Turanlar toprak mücadelesinden sonra hapsedilen onbeş köylü arkadaş tahliye edildi. Yedi arkadaş 30 Ocakta, yedisi de 19 Şubatta hapisten çıktı.

Köylülerin giriştikleri mücadele haklıdır. Çünkü bu mücadele bir avuç sömürücü toprak ağasına karşı bütün köylünün mücadelesidir. Halkın mücadelesini devlet kuvvetleriyle bastırma gayretleri eninde sonunda boşa çıkacaktır. Halkı yıldırmaya ve ezmeye kalkanlar yıkılmaya mahkûmdur.

ZALİMLERE HİZMET ETMEKTEN DAHA BÜYÜK İTLİK VAR MI?

Kendine Gel Aydın Valisi!

Aydın Valisi Turgut Eğilmez, toprak mücadelesi veren yiğit Turanlar köyünün temsilcilerine, devrimci bir arkadaş için **«İtin biridir»** demiş. Bunun üzerine köylüler, devrimcilere olan itimatları sebebiyle Valiyle görüşmeyi bırakıp çıkmışlardır.

İt Kimdir?

Büyük patronlara, toprak ağalarına, tefecilere ve bütün bunların halk düşmanı iktidarlarına uşaklık edenler ittir. Bu gibiler, zalimlerin tasmalı köpeğidir. Zalimlere ve halkı ezenlere hizmet edip onların kapısında kemik yerler. Bunlar toprak ağalarının bekçi köpeğidir. Bunlar ensesi kalın sermayedarların bekçi köpeğidir. Efendileri emredince halka azgınca saldırırlar. Bunlar Amerikan sömürücülerine de köpeklik ederler. Üzerimize vurulan Amerikan boyunduruuğunun devam etmesi ve halkın ezilmesi için devrimcileri ısırmağa çabalarlar.

Halka hizmet etmek, köylülerin toprağa kavuşması ve kurtulması için çalışmak en büyük şereftir. Devrimciler, sömürücülerin iktidarının yıkılması ve halkın devrimci iktidarının kurulması için çalışırlar.